

ἀκούειν, ὡσπερ οἱ κορυβαυτῶντες τῶν ἀνδῶν δοκοῦσιν
ἀκούειν, καὶ ἐν ἐμοὶ αὖτις ἢ ἤχη τούτων τῶν λόγων βομβεῖ
5 καὶ ποιεῖ μὴ δύνασθαι τῶν ἀλλων ἀκούειν· ἀλλὰ ἴσθι, ὅσα γε
τὰ νῦν ἐμοὶ δοκοῦντα, ἐὰν λέγῃς παρὰ ταῦτα, μάτην ἐρεῖς.
ὄμως μέντοι εἴ τι οἶει πλέων ποιήσων, λέγε.

ΚΡ. Ἄλλ', ὦ Σόκράτες, οὐκ ἔχω λέγειν.

ΣΩ. Ἔα τοίνυν, ὦ Κρίτων, καὶ πρῶτωμεν ταύτην, ἐπειδὴ
ταύτην ὁ θεὸς ὑφηγεῖται.

α 6 ἐὰν ΒΤ : ἐὰν τι W t : ὡς ἐὰν B² (ὡς s. v.)

ΦΑΙΔΩΝ

ΕΞΕΚΡΑΤΗΣ ΦΑΙΔΩΝ

St. I
p. 57

ΕΧ. Ἀνὴρός, ὦ Φαίδων, παρεγένητο Σωκράτει ἐκείνη τῆ
ἡμέρᾳ ἣ τὸ φάρμακον ἔπιεν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, ἢ ἄλλου του
ἥκουστος;

ΦΑΙΔ. Ἀνὴρός, ὦ Ἐχέκρατες.

ΕΧ. Τί οὖν διή ἔστω ἄττα εἶπεν ὁ ἀνὴρ πρὸ τοῦ θανά- 5
του; καὶ πῶς ἐτελεύτησεν; ἠδέως γὰρ αὐ ἐγὼ ἀκούομαι. καὶ
γὰρ οὔτε [τῶν πολλῶν] φλευσίων οὐδεὶς πᾶν τι ἐπιχωρίδιζει
τὰ νῦν Ἀθήνας, οὔτε τις ξένος ἀφάρκται χρόνου συχνοῦ
ἐκεῖθεν ὅστις αὐ ἡμῶν σαφές τι ἀγγεῖλαι οἶός τ' ἦν περὶ
τούτων, παλῆν γε διή ὅτι φάρμακον πῶν ἀποθάου· τῶν δὲ
ἀλλων οὐδὲν εἶχεν φράζειν.

ΦΑΙΔ. Οὐδὲ τὰ περὶ τῆς δίκης ἀρα ἐπύθεσθε ὅν τρόπον 58
ἔγνετο;

ΕΧ. Ναί, ταῦτα μὲν ἡμῶν ἡγγεῖλέ τις, καὶ ἐθαυμάσομεν
γε ὅτι πάλαι γενομένης αὐτῆς πολλῶ ὕστερον φαίνεται
ἀποθανόν. τί οὖν ἦν τοῦτο, ὦ Φαίδων;

ΦΑΙΔ. Τύχη τις αὐτῶ, ὦ Ἐχέκρατες, συνέβη· ἔτυχεν
γὰρ τῆ προτεραίᾳ τῆς δίκης ἢ πρῶμα ἐστειμμένη τῶν πλοῦτων
ὁ εἰς Δῆλων Ἀθηναῖοι πέμπουσιν.

α 2 ἐπιεν τὸ φάρμακον W α 6 ἐγὼ B : om. T α 7 τῶν πολλῶν
τῶν secl. v. Bamberg : φλευσίων secl. Schaefer b 1 ἀπυγγεῖλαι W
ἦν B : ἦ T α 5 οὖν B : om. T α 8 πέμπουσιν B T : πέμπουσιν
κατ' ἕτος B² W

EX. Τοῦτο δὲ οἷ τι ἔστιν;

10 ΦΑΙΔ. Τοῦτ' ἔστι τὸ πλοῖον, ὡς φασιν Ἀθηναῖοι, ἐν ᾧ

D Θησεύς ποτε εἰς Κρήτην τοὺς "δὺς ἔπτα" ἐκέλευς φῆχτο
ἀγῶν καὶ ἔσωσε τε καὶ αὐτὸς ἐσώθη. τῷ οὖν Ἀπόλλωνι
ἠῤῥώωτο ὡς λέγεται τότε, εἰ σωθῆναι, ἐκίστου ἔτους θεωρίας
ἀπύξαι εἰς Δῆλον· ἦν δὲ αἰ καὶ ἦν ἔτι ἐξ ἐκείνου κατ'
ἐνιαυτῶν τῷ θεῷ πείμπουσιν. ἔπειδ' οὖν ἀρξάνωτο τῆς

5 θεωρίας, νόμος ἔστιν αὐτοῖς ἐν τῷ χρόνῳ τοῦτ' ἀκαθάρσει
τῆν πόναν καὶ δημοσίᾳ μηδένα ἀποκτείνουσα, πρὶν δὲ εἰς
Δῆλον τε ἀφίκηται τὸ πλοῖον καὶ πάλιν δεῖναι τοῦτο δ'
ἐνίστε ἐν πολλῷ χρόνῳ γίνεσθαι, ὅταν τήνθεω ἀπο-
C λαβόντες αὐτοὺς ἀρχὴ δ' ἔστι τῆς θεωρίας ἐπειδ' οὖν ὁ
ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος στήσῃ τῆν πρῆμναν τοῦ πλοίου·
τοῦτο δ' ἔτυχεν, ὥσπερ λέγω, τῇ προτεραίᾳ τῆς δίκης γεγο-
νός. διὰ ταῦτα καὶ πολλὸν χρόνον ἐγένετο τῷ Σωκράτει ἐν

5 τῷ δεσποτηρίῳ ὁ μεταξὺ τῆς δίκης τε καὶ τοῦ θανάτου.
EX. Τί δὲ οἷ τὰ περὶ αὐτῶν τῶν θάνατον, ᾧ Φαίδων; τί
ἦν τὰ λεχθέντα καὶ πραχθέντα, καὶ τίνας οἱ παραγενόμενοι
τῶν ἐπιτηδίων τῷ ἀνδρὶ; ἢ οὐκ εἶναι οἱ ἀρχοντες παρεῖναι,
ἀλλ' ἔρημος ἐτελεύτα φιλῶν;

D ΦΑΙΔ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ παρηγόσαν τινας, καὶ πολλοὶ γε.
EX. Ταῦτα οἷ πάντα προθυμῆθητι ὡς σαφέστατα ἡμῶν
ἀπαγγεῖλαι, εἰ μὴ τίς σοι ἀσχολία τυχῶναι οὖσα.

D ΦΑΙΔ. Ἀλλὰ σχολάζω γε καὶ περιάσομαι ἡμῶν δημη-
5 σασθαι· καὶ γὰρ τὸ μειμησῆσθαι Σωκράτους καὶ αὐτῶν λέγοντα
καὶ ἄλλων ἀκούοντα ἔμοιγε αἰετὰ πάντων ἦδιστα.

EX. Ἀλλὰ μὴν, ᾧ Φαίδων, καὶ τοὺς ἀκουσομένους γε
τουσάνους ἐτέρους ἔχεις· ἀλλὰ περὶ ὡς ἀν δύνῃ ἀκριβέ-
στατα διεξέλαθεῖν πάντα.

e ΦΑΙΔ. Καὶ μὴν ἔγωγε θαυμάσια ἔπαθον παραγενόμενος.
οὔτε γὰρ ὡς θανάτῳ παρῶντα με ἀνδρὸς ἐπιτηδίου ἔλεος
a.ii ποτε θησεύς W b.7 τε B: om. T c.6 τί ᾧ B. T: τίνα
ᾧ B. W d.4 γε B: τε T d.8 ἔτηρος B. T: ἑταίρους W
d.9 διεξέλαθεῖν B: διένειπεν T

εἰσῆεν εὐδαίμων γὰρ μοι ἀνὴρ ἐφαίνετο, ᾧ Ἐχέγρατες, καὶ

τοῦ τρόπου καὶ τῶν λόγων, ὡς ἀδελφῶς καὶ γενναίως ἐτελεύτα,
ὥστε μοι ἐκείνου παρίστασθαι μηδ' εἰς Ἄιδου λόγια ἀπευ
5 θείας μοίρας λέναι, ἀλλὰ καὶ ἐκέλευε ἀφινόμενον εἶπὶ πρόξενον
ἐπερ τις πρόπορε καὶ ἄλλος. διὰ δὲ ταῦτα οὐδὲν πᾶν μοι
ἐλεων ἐλθῆεν, ὡς εἰκὸς ἀν δοξείεν εἶναι παρῶντι πέτθει,
οὔτε αὖ ἠδονῆ ὡς ἐν φιλοσοφίᾳ ἡμῶν ὄντων ὥσπερ εἰώθειεν
—καὶ γὰρ οἱ λόγοι τοιοῦτοί τινας ἦσαν—ἀλλ' ἀρεγνῶς
ἀποπῶν τί μοι πάθος παρήν καὶ τις ἀήθης κρῆσις ἀπὸ τε τῆς
5 ἠδονῆς συγκεκραμένη ὁμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς λύπης, ἐνθυμοποιημένη
ὅτι αὐτίκα ἐκέλευε ἐμεῖλε τελευτᾶν. καὶ πᾶντες οἱ παρόντες
σχεδὸν τι οὕτω διεκείμεθα, τότε μὲν γελῶντες, ἐνίστε δὲ
δακρύνοντες, εἰς δὲ ἡμῶν καὶ διαφερόντως, Ἀπολλοδώρου—
αἴσθα γὰρ πᾶν τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν τρόπων αὐτοῦ.

EX. Πῶς γὰρ οὖν;
ΦΑΙΔ. Ἐκεῖνός τε τῶντων παντάπασι οὕτως εἶχεν, καὶ
αὐτὸς ἔγωγε ἐτεταράχην καὶ οἱ ἄλλοι.

EX. Ἐτυχῶν δέ, ᾧ Φαίδων, τίνας παραγενόμενους;
ΦΑΙΔ. Οἷός τε οἷ ὁ Ἀπολλοδώρου τῶν ἐπιχωρίων
παρήν καὶ Κριτόβουλος καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἔτι Ἐρμογέ-
της καὶ Ἐπιτέλης καὶ Αἰολύνης καὶ Ἀντισθένης· ἦν δὲ καὶ
Κτήστυπος ὁ Παιανιεὺς καὶ Μενέξενος καὶ ἄλλοι τῶδες τῶν
ἐπιχωρίων. Πάντων δὲ οἷμα ἠθόβειε.

EX. Εἴηοι δέ τινας παρήσαν;
ΦΑΙΔ. Ναί, Σήμερις τέ γε ὁ Θηβαῖος καὶ Κέβης καὶ C
φαίδωνος καὶ Μεγαρόθεν Εὐκλείδης τε καὶ Τερψίλων.

EX. Τί δέ; Ἀρίστειτος καὶ Κλεόμβροτος παρεγένοντο;
ΦΑΙΔ. Οὐδ' οἷτα· ἐν Αἰγύπῳ γὰρ ἐλέγοντο εἶναι.

e.3 ἀνὴρ B: ὁ ἀνὴρ T e.4 τῶν λόγων B. T. W: τοῦ λόγου B. t
e.5 ὅσπερ μοι B. T: ὅσπερ ἔμοιγε W παρίστασθαι ἐκείνου W et transp.
signis fecit T a.6 ἀπὸ B: om. T a.8 τέρη T: τέρη B: ἰδ. W
b.7 κριτόβουλος T: ὁ κριτόβουλος B ἀπὸ B. T: ἀπὸ κριτῶν B. W
b.ii δέ om. pr. T c.1 τε B. T: om. W c.2 φαίδωνος B. T:
φαίδωνος B. W
PLATO, VOL. I. 6

5 ΕΧ. Ἄλλος δέ τις παρῶν;

ΦΑΙΔ. Σχεδὸν τι οἶμαι τούτους παραχρῆσθαι.

ΕΧ. Τί οὖν δή; τῆς φῆς ἦσαν οἱ λόγοι;

d ΦΑΙΔ. Ἐγὼ σοι ἐξ ἀρχῆς πάντα περὶ σομαι διηγήσα-
σθαι. ἀεὶ γὰρ οἱ ἄλλοι παρὰ τῶν Σωκράτη, συλλεγόμενοι
καὶ ἐγὼ καὶ οἱ ἄλλοι παρὰ τῶν Σωκράτη, συλλεγόμενοι
ἔσθην εἰς τὸ δικαστήριον ἐν ᾧ καὶ ἡ δίκη ἐγένετο· πληστὶν
γὰρ ἦν τοῦ δεσποτηρίου, περιεμειόμενοι οὖν ἐκείνῳ ἕως

5 ἀνοχθείη τὸ δεσποτήριον, διατρέψοντες μετ' ἀλλήλων, ἀνε-
γγο γὰρ οὐ πρῶτ' ἐπειδὴ δὲ ἀνοχθείη, εἰσῆλθον παρὰ τῶν
Σωκράτη καὶ τὰ πολλὰ διημερούμεν μετ' αὐτοῦ. καὶ οἱ καὶ
εἴτε προεῖπον συνελέγημεν τῆ γὰρ προτραπείᾳ [ἡμέρᾳ]

e ἐπειδὴ ἐξήλθομεν ἐκ τοῦ δεσποτηρίου ἐστέρνας, ἐπιθόμια
ὄρι τὸ πλοῦτον ἐκ Δήλου ἀφ' ἡμεῶν εἶη. παρηγγελάμεν οὖν
ἀλλήλους ἦκεν ὡς προεῖπεν εἰς τὸ εἰσθῆς. καὶ ἦκομεν καὶ
ἡμῶν ἐξέσθην ὁ θυρωρός, ὅσπερ εἰσθῆς ἵπτακοῦεν, εἶπεν περι-
5 μένευ καὶ μὴ πρότερον παρῆναι ἕως ἂν αὐτὸς κελύσῃ·
“Λόγου γὰρ,” ἔφη, “οἱ ἐνδοκα Σωκράτη καὶ παραγγελάμενοι
ἄπασ ἂν τῆδε τῆ ἡμέρᾳ τελευτᾷ.” οὐ πλοῦτον δ' οὖν χρόνον
ἐπιστῶν ἦκεν καὶ ἐκέλευεν ἡμᾶς εἰσθῆσαι. εἰσώπτες οὖν

60 κατελαμβάνομεν τὸν μὲν Σωκράτη ἄστι λεληγμένον, τὴν δὲ
Ξαβίτην—γυρνῶσκει γὰρ—ἐχούσαν τε τὸ παιδίον αὐτοῦ
καὶ παρακαθήμενην. ὡς οὖν εἶδεν ἡμᾶς ἡ Ξαβίτη, ἀγρυ-
φήμισέ τε καὶ τοιαῦτ' ἄλλα εἶπεν, οἷα οἱ εἰσθῆσαι αἰ-
5 γυρᾶτες, ὄρι “Ὁ Σωκράτης, ὅστανον δή σε προσερούσιν πῶν
οἱ ἐπιτῆδου καὶ οὐ τοῦτους.” καὶ ὁ Σωκράτης βάλῃσας εἰς
τῶν Κρίτωνα, “Ὁ Κρίτων,” ἔφη, “ἀπαγέτω τις αὐτῆν
οἴκαδε.”

Καὶ ἐκένην μὲν ἀπῆγόν τῆς τῶν τοῦ Κρίτωνος βοδῶσαν

b τε καὶ κοπτομένην· ὁ δὲ Σωκράτης ἀνακαθίζομενος εἰς τὴν

d 5 ἀεφύγτο B T: ἀεφύγντο W
d 8 ἡμέρας secl. Hermann e 4 ὅσπερ B T: ὄρις B² W περι-
μένευ B: ἐπίμενευ T e 7 τελευτᾷ T: τελευτήσῃ B e 9 ἐκέ-
λευεν B T: ἐκέλευσεν B² W εἰσώπτες B T: εἰσέθοντες B² W
e 7 αὐτῆν E: ταύτην T W b 1 εἰς B T et s. v. W: ἐπὶ B² W t

κλήνην συνέκαμψέ τε τὸ σκέλος καὶ ἐξέτριψε τῆ χειρὶ, καὶ
τρίβων ἄμα, ὧς ἄσπον, ἔφη, ὦ ἀνδρες, εὐοικέ τι εἶναι
τοῦτο ὁ καλοῦσιν οἱ ἀθροῦσι ἡδύ· ὡς θαυμαστὸς πέφυκε
πρὸς τὸ δοκοῦν ἐναιτίον εἶναι, τὸ ἄσπον, τὸ ἄμα μὲν 5
αὐτῷ μὴ θέλειν παραγγεῖσθαι τῷ ἀθροῦσι, ἐὰν δὲ τις
διώκῃ τὸ ἔργον καὶ λαμβάνῃ, σχεδὸν τι ἀναγκάσθαι ἀεὶ
λαμβάνειν καὶ τὸ ἔργον, ὅσπερ ἐκ μίας κορυφῆς ἡμμένω
δύ ὄντε. καὶ μοι δοκεῖ, ἔφη, εἰ ἐνεώσων αὐτὰ Ἀγαστος, c
μῦθον ἂν συμβῆναι ὡς ὁ θεὸς βουλόμενος αὐτὰ διαλλάξαι
πολεμῶντα, ἐπειδὴ οὐκ εἶδυσαν, συνηψεν εἰς ταῦτον αὐτοῖς
τὰς κορυφάς, καὶ διὰ ταῦτα ᾧ ἂν τὸ ἔργον παραγγεῖται
ἵπτακοῦναι ὅσπερ καὶ τὸ ἔργον. ὅσπερ οὖν καὶ αὐτῶ μοι 5
εὐοικεν· ἐπειδὴ ἦν τὸν δεσμοῦ ἦν ἐν τῷ σκέλει τὸ ἀλγεῶν,
ἦκεν δὴ φαίμεναι ἵπτακοῦναι τὸ ἡδύ.

Ὁ οὖν Κέβης ἵπτακοῦναι, Νῆ τὸν Δία, ὦ Σωκράτης,
ἔφη, εἴ γ' ἐποήσας ἀμαρτήσας με· περὶ γὰρ τοι τῶν
πονημάτων ὡν πεποήκας ἐντέλεις τοῦ τοῦ Διὸς τοῦ λόγου d
καὶ τὸ εἰς τῶν Ἀπόλλω προοίμιον καὶ ἄλλοι τῶς με ἦδη
ἦρποντο, ἀτὰρ καὶ Εὐήνος πρόφην, ὄρι ποτὲ διασηθείς, ἐπειδὴ
δεῦρο ἦλθες, ἐποήσας αὐτῶ, πρότερον οὐδεὶν ὥσπερ ποήσας.
εἰ οὖν τί σοι μέλει τοῦ ἔχειν ἐμὲ Εὐήνῳ ἀποκρίνωσθαι ὅταν 5
με ἀθῆς ἐρωτᾷ—εὐ οἶδα γὰρ ὄρι ἐρήσεται—εἶπὲ τί Χρη
λέγειν.

λέγει τῶντων, ἔφη, αὐτῶ, ὦ Κέβης, τἀληθῆ, ὄρι οὐκ
ἔκλειψ βουλόμενος οὐδὲ τοῖς πονήμασιν αὐτοῦ ἀντίτεχνος
εἶναι ἐποίησα ταῦτα—ἦδη γὰρ ὡς οὐ ῥόδιον εἶη—ἀλλ' e
ἐνυπνίων τῶντων ἀποπειρώμενος τί λέγοι, καὶ ἀφοσιούμενος
εἰ ἄρα πολλακίς ταύτην τὴν μουσικήν μοι ἐπιτραπτοί ποιεῖν.

b 2 ἐξέτριψε B: ἐτριψε T b 3 εἰσθῆς B T: εἰσθῆς W Stob.
b 5 τὸ B T W: τῷ B² T Stob. b 7 ἀεὶ T Stob.: om. B b 8 ἡμ-
μένευ T Stob.: συνημμένω B e 3 ἀπῶτος B: ἀπῶν T Stob.
e 5 αὐτῷ W e 6 σκέλει B T Stob.: σκέλει πρότερον B² W ἀ-
γεῶν B: ἀγεῶν T Stob. e 9 εἰ γ' ἔπεπεποήκας W d 5 ἀποκρί-
νωσθαι B: ἀποκρίνωσθαι T d 6 ἐρωτᾷ B T: ἐρήσεται B² T W
B T: Χρη με B² W e 1 ὄρι T W: ὄρι ὄρι B e 2 λέγοι rei T:
λέγειν B: λέγει pr. T b e 3 εἰ B: εἰ ἄρα B² T W

6*

ἦν γὰρ δι᾽ ἄττα τουάδες· πολλάκις μοι φοιτῶν τὸ αὐτὸ ἐν-
 5 ὕπνου ἐν τῷ παρελθόντι βίῳ, ἀλλοτ' ἐν ἄλλῃ ὄνει φανώ-
 μενον, τὰ αὐτὰ δὲ λέγων, “^Ω Σώκρατες,” ἔφη, “μουσικὴν
 ποίει καὶ ἐργάζου.” καὶ ἐγὼ ἐν γε τῷ πρόσθευ Χρόνῳ ὅπερ
 ἔπραττον τοῦτο ὑπελάμβανον αὐτῷ μοι παρακελεύεσθαι τε
 61 καὶ ἐπιτελεῖν, ὅσπερ οἱ τοῖς θεοσι διακελευόμενοι, καὶ
 ἐμοὶ οὕτω τὸ ἐνύπνου ὅπερ ἔπραττον τοῦτο ἐπιτελεῖν,
 μουσικὴν ποιεῖν, ὡς φιλοσοφίας μὲν οὐσης μεγίστης μουσι-
 κῆς, ἐμοὶ δὲ τοῦτο πρῶτοντος. νῦν δ' ἐπειθὴ ἦ τε δίκη
 5 ἐγένετο καὶ ἡ τοῦ θεοῦ ἐορτὴ διεκάλυε με ἀποθνήσκειν, ἔδοξε
 Χρήνια, εἰ ἄρα πολλάκις μοι προστάττοι τὸ ἐνύπνου ταύτης
 τῆν δημηδὴ μουσικὴν ποιεῖν, μὴ ἀπειθήσαι αὐτῷ ἀλλὰ
 ποιεῖν· ἀσφαλέστερον γὰρ εἶναι μὴ ἀπιέναι πρὶν ἀφοσιώ-
 61 σασθαι ποιήσαστα ποιήματα [καὶ] πιδόμενον τῷ ἐνυπνίῳ.
 οὕτω δι᾽ ἠρώτων μὲν εἰς τὸν θεὸν ἐπίησα οὐ ἦν ἡ παροῦσα
 θυσία· μετὰ δὲ τὸν θεόν, ἐνυψήσας ὅτι τὸν ποιητὴν δέου,
 εἴπερ μέλλοι ποιητῆς εἶναι, ποιεῖν μύθους ἀλλ' οὐ λόγους,
 5 καὶ αὐτὸς οὐκ ἦ μισθολογικός, διὰ ταῦτα δι᾽ οὗς προχέρισ
 εἶχον μύθους καὶ ἠπιστάμην τοὺς Αἰσώπου, τούτων ἐποίησα
 οἷς πρώτοις ἐπέτυχον. ταῦτα οὖν, ᾧ Κέβης, Εὐήνῳ φράξς,
 καὶ ἐρῶσθαι καί, ἂν σωφρονῆ, ἐμὲ διώκειν ὡς τάχιστα.
 c ἀπειμι δέ, ὡς εἴοικε, τῆμερον· κελύουσι γὰρ Ἀθηναῖοι.
 c καὶ ὁ Συμμίας, Οἷον παρακελεύη, ἔφη, τούτο, ᾧ Σώ-
 κρατες, Εὐήνῳ, πολλὰ γὰρ ἦδη ἐνερτήχικα τῷ ἀνδρὶ
 σχεδὸν οὖν ἐξ ἧν ἐγὼ ἦσθημαι οὐδ' ὀπωστουῶν σοι ἔκων
 5 εἶναι πεύσεται.

Τί δέ; ἦ δ' ὅς, οὐ φιλόσοφος Εὐήνος;

*Εἵμοιγε δοκεῖ, ἔφη ὁ Συμμίας.
 Ἐθελήσῃσι τοῦνυ καὶ Εὐήνος καὶ πῶς ὄρεα ἀξίως τούτου
 τοῦ πράγματος μέτεστω. οὐ μέτροι ἴσως βιάσεται αὐτῶν.

a3 εἶναι B T : εἶναι ἐνολύον B W πρὶν B T : πρόσθερον πρὶν ἂν B W
 b i καὶ B T W : om. W et punct. nol. l. πεδόμενον B T W
 sed ei ex i T b 5 δι B : om. T b 6 καὶ ἠπιστάμην
 μύθους B T W τούτων T : τούτους B b 8 ὡς πέχιστα B : om.
 T c 4 σοι B : ἂν σοι I c 9 μέτροι B T Olymnp. : μέτροι γε B W

οὐ γὰρ φασι θεμιτὸν εἶναι. Καὶ ἅμα λέγων ταῦτα καθῆκε
 τὰ σέα ἐπὶ τῆν γῆν, καὶ καθεζόμενος οἴτως ἦδη τὰ λουπὰ d
 διελέγετο.
 Ἦμετο οὖν αὐτῶν ὁ Κέβης· Πῶς τοῦτο λέγεις, ᾧ
 Σώκρατες, τὸ μὴ θεμιτὸν εἶναι ἑαυτὸν βιάζεσθαι, ἐθέλειν δ'
 5 ἂν τῷ ἀποθνήσκοντι τὸν φιλόσοφον ἔπρασθαι;
 Τί δέ, ᾧ Κέβης; οὐκ ἀκηκόατε σὺ τε καὶ Συμμίας περὶ
 τῶν τουούτων φιλοδώρῳ συγγενούστας;
 Οὐδέν γε σαφές, ᾧ Σώκρατες.

Ἄλλα μὴν καὶ ἐγὼ ἐξ ἀκοῆς περὶ αὐτῶν λέγων ἂ μὲν
 οὖν τυγχάνω ἀκηκὸς φθῶνος οὐδεις λέγων. καὶ γὰρ ἴσως
 καὶ μάλοισα πρόπει μέλλουτα ἐκείσε ἀποθνήμῃ διασκοπεῖν e
 τε καὶ μισθολογεῖν περὶ τῆς ἀποθνήμης τῆς ἐκεῖ, ποίαν τινὰ
 αὐτῆν οἰόμεθα εἶναι· τί γὰρ ἂν τις καὶ ποιοῖ ἄλλο ἐν τῷ
 μέχρῳ ἡλίον δυσμῶν Χρόνῳ;

Κατὰ τί δι᾽ οὗν ποτε οὐ φασι θεμιτὸν εἶναι αὐτῶν ἑαυτῶν 5
 ἀποκτενῆναι, ᾧ Σώκρατες; ἦδη γὰρ ἔγνωγς, ὅπερ νυνδὴ σὺ
 ἦρον, καὶ φιλοδώρῳ ἦκουσα, ὅτε παρ' ἡμῶν δηγᾶτο, ἦδη δὲ
 καὶ ἄλλων τινῶν, ὡς οὐ δέοι τοῦτο ποιεῖν· σαφές δὲ περὶ
 αὐτῶν οὐδενὸς πώποτε οὐδέν ἀκήκα.

Ἄλλα προθυμείσθαι χρῆ, ἔφη· τόχα γὰρ ἂν καὶ ἀκού- 62
 σαις. ἴσως μέτροι θαυμαστῶν σοι φανεῖται εἰ τοῦτο μόνον
 τῶν ἄλλων ἀπώτων ἀπλοῦν ἔστω, καὶ οὐδέποτε τυγχάνει τῷ
 ἀνθρώπῳ, ὅσπερ καὶ τᾶλλα, ἔστω ὅτε καὶ οἷς βέλτων (ὄν)
 τεινῶναι ἦ ζῆν, οἷς δὲ βέλτων τεινῶναι, θαυμαστῶν ἴσως 5
 σοι φανεῖται εἰ τοῖσιν τοῖς ἀνθρώποις μὴ ὄσων αὐτοῖς
 ἑαυτοῖς εἶ ποιεῖν, ἀλλὰ ἄλλων δέῃ περιμεῖναι εὐεργέτην.
 Καὶ ὁ Κέβης ἠρέμα ἐπιτελέστας, Ἴττω Ζεὺς, ἔφη, τῆ
 αὐτοῦ φωνῆ ἐπιῶν.

d i σέα B Olymnp. : σέα ἀπὸ τῆς κλίσης W et marg. T d 8 σα-
 φές T W : σαφῆς B e 6 τῶν δι B T : δι γῆν W a i ἀκούσας
 B : ἀκούσας I a 3 τῷ ἀνθρώπῳ B T : τῶν ἀνθρώπων t
 add. ci. Heindorf a 6 ἴσως B T : ἴσως ἔστω B W
 s. v. W Olymnp. : ἴττω ᾧ B : ἴττω b : ἴττω T : εἴττω W
 ζῶν W ζῶν B T :

b

Καὶ γὰρ ἂν δόξῃεν, ἔφη ὁ Σωκράτης, οὕτω γ' εἶναι ἄλογον· οὐ μέντοι ἀλλ' ἴσως γ' ἔχει τῶα λόγου. ὁ μὲν οὖν ἐν ἀπορητοῖς λεγόμενος περὶ αὐτῶν λόγος, ὡς ἔν τω φρονῆῳ ἔσμεν οἱ ἀνθρώποι καὶ οὐ δεῖ δὴ ἑαυτὸν ἐκ ταύτης λένω οὐδ' ἀποδιδράσκειν, μέγας τέ τις μοι φαίνεται καὶ οὐ βέβαιος διδέειν· οὐ μέντοι ἀλλὰ τοῦδε γέ μοι δοκεῖ, ὦ Κέβηθ, εἶν λέγεσθαι, τὸ θεοὺς εἶναι ἡμῶν τοὺς ἐπιμελουμένους καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀθρώπους ἐν τῶν κτημάτων τοῖς θεοῖς εἶναι. ἢ σὸ οὐ δοκεῖ οὕτως;

10 *Ἐμοιγε, φησὶν ὁ Κέβηθ.

c Οὐκ οἶδ', ἢ δ' ὅς, καὶ σὺ ἂν τῶν σαυτοῦ κτημάτων εἶ τι αὐτὸ ἑαυτὸ ἀποκτενύοι, μὴ σπηληνωτοῦ σου ὅτι βοῦλαι αὐτὸ τεθνάωαι, χαλεπαίνουσ ἂν αὐτῷ καί, εἰ τῶα ἔχουσ τιμαρτίαν, τιμαροῖο ἂν;

5 Πάνυ γ', ἔφη.

*Ἰσως τοῦτων ταύτη οὐκ ἄλογον μὴ πρότερον αὐτὸν ἀποκτενύωαι δεῖν, πρῶν ἀνάγκη τῶα θεοῖς ἐπιτεμῆνῃ, ὡσπερ καὶ τῆν νῦν ἡμῶν παροῦσσαι.

'Αλλ' εἰκόσ, ἔφη ὁ Κέβηθ, τοῦτό γε φαίνεται, ὁ μὲν- 10 τοι νῦνδὴ ἔλεγες, τὸ τοὺς φιλοσόφους βέβηος ἂν ἐθέλειν d ἀποθηῆσκειν, ἔοικεν τοῦτο, ὦ Σώκρατες, ἀσπῶ, εἴπερ ὁ νῦνδὴ ἔλεγμεν εὐλόγως ἔχει, τὸ θεῶν τε εἶναι τὸν ἐπιμε- 5 λούμενον ἡμῶν καὶ ἡμᾶς ἐκείνου κτήματα εἶναι. τὸ γὰρ μὴ ἀγνακτεῖν τοὺς φρονιμαστῶντες ἐκ ταύτης τῆς θεραπειᾶς ἀπιόναται; ἐν ἣ ἐπιστατοῦσιν αὐτῶν οἴπερ ἄριστοί εἰσιν τῶν 5 ἄρων ἐπιστάται, θεοί, οὐκ ἔχει λόγον· οὐ γὰρ που αὐτοῖς γε αὐτοῦ οἴεται ἄμελων ἐπιμελήσασθαι ἐκείθερος γερόμενος. ἀλλ' ἀπόητος μὲν ἀθρώπων τὰχ' ἂν οἰηθείη ταῦτα, φευκτέον 5 εἶναι ἀπὸ τοῦ δεσποῦ, καὶ οὐκ ἂν λογίζωτο ὅτι οὐ δεῖ ἀπὸ γε τοῦ ἀγαθοῦ φεύγειν ἀλλ' ὅτι μάλιστα παραμείνειν, διὸ

b 2 γ' B T: om. W b 4 post ἐσμεν add. παράρτες B² h 10 φρη-
 σιν B: ἔφη T W c 1 κτημάτων B: om. T c 7 πηλ(ῶ) Heindorf
 θεῶν B: ὁ θεῶν B² T W Olymp. c 8 παροῦσσαι ἡμῶν W d 2 ἔχει
 B² T W: ἔχειν B d 6 πων B Olymp.: πω T d 7 ἐπιμελήσασθαι
 B Olymp.: ἐπιμελέσθαι T

ἀλογίστως ἂν φεύγοι· ὁ δε νῦν ἔχων ἐπιθυμοῖ που ἂν ἀεὶ εἶναι παρὰ τῷ αὐτοῦ βελτίονι. καίτοι οὕτως, ὦ Σώκρατες, τῶν αὐτῶν εἶναι εἰκόσ ἢ ὁ νῦνδὴ ἐλέγετο· τοὺς μὲν γὰρ 5 φρονιμοὺς ἀγνακτεῖν ἀποθηῆσικωτας πρέπει, τοὺς δε ἄφρονας χαλεπῶν.

*Ακούσας οὖν ὁ Σωκράτης ἠσθηῆναι τέ μοι ἔδοξε τῆ τοῦ Κέβηθτος πραγματεία, καὶ ἐπιβλέψας εἰς ἡμᾶς, ἀεὶ τοι, 63 ἔφη, [εἰ] Κέβηθ λόγους τῶας ἀνευενῆ, καὶ οὐ πάνυ εὐθέως ἐθέλει πειθεσθαι ὅτι ἂν τις εἴπῃ.

Καὶ ὁ Σιμμίας, 'Αλλὰ μήν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, νῦν γέ μοι δοκεῖ τι καὶ αὐτῷ λέγειν Κέβηθ· τί γὰρ ἂν βουλόμενοι 5 ἂν ὄρες σοφοὶ ὡς ἀληθῶς δεσποῦσας ἀμέεωους αὐτῶν φεύγοιεν καὶ βέβηος ἀπαλάττωτο αὐτῶν; καὶ μοι δοκεῖ Κέβηθ εἰς σὲ τένειν τὸν λόγον, ὅτι οὕτω βέβηος φέρεται καὶ ἡμᾶς ἀπολεῖσθαι καὶ ἄρχουτας ἀγαθούσ, ὡς αὐτὸς ὁμολογεῖς, θεοῦσ. Δίκαια, ἔφη, λέγετε· οἶμαι γὰρ ἡμᾶς λέγειν ὅτι χρηί με 5 πρὸς ταῦτα ἀπολογήσασθαι ὡσπερ ἐν δικαστηρίῳ.

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη ὁ Σιμμίας.
 Φέρε δὴ, ἢ δ' ὅς, πειραθῶ πιδανώτερον πρὸς ἡμᾶς ἀπολο- 5 γήσασθαι ἢ πρὸς τοὺς δικαστάσ. ἔγω γὰρ, ἔφη, ὦ Σιμμία τε καὶ Κέβηθ, εἰ μὲν μὴ ἔμην ἠῖξεν πρῶτων μὲν παρὰ θεοῖς ἀλλοὺς σοφοῦσ τε καὶ ἀγαθούσ, ἔπειτα καὶ παρ' ἀθρώπων τελευτηκτότας ἀμέεωους τῶν ἐνθάδε, ἠδίκουσαν ἂν οὐκ ἀγνακτεῖν τῷ θανάτῳ· νῦν δε εἶ ὅσπερ ὅτι παρ' 5 ἀῶδους τε ἐλπίω ἀφῖξασθαι ἀγαθούσ—καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἂν πᾶν δυσχεροσάμην—ὅτι μέντοι παρὰ θεοῖς δεσποῦσας πᾶν ἀγαθούσ ἠῖξεν, εἶ ὅσπερ ὅτι εἴπερ τι ἄλλο τῶν τοιοῶτων 5 δυσχεροσάμην ἂν καὶ τοῦτο. ὄσπερ διὰ ταῦτα οὐχ ὁμοίως ἀγνακτεῖν, ἀλλ' εὐέλκτις εἶμι εἰώα τι τοῖς τελευτηκτοῖ καί, 5

e 5 εἰκόσ εἶναι T sed add. sign. transp. a 2 a δ om. p. T
 a 4 γέ μοι δοκεῖ τι B: γέ δοκεῖ τι μοι T: ἔ μοι δοκεῖ τι W a 9 ἀπο-
 λείνω B² T W: ἀποκλήνω B b 2 πρὸς ταῦτα B: om. T b 4 πρὸς
 ἡμᾶς πιδανώτερον T W b 7 καὶ παρ' B: : παρ' T Stob. b 9 ὅτι
 om. Stob. c 2 ὅτι B: τῷ T (in ras.) Stob. c 4 δυσχεροσάμην
 B Stob.: ισχυροσάμην T sed ὅ. s. v.

ἄσπερ γε καὶ πάλαι λέγεται, πῶν δὲ ἄμεινον τοῖς ἀγαθοῖς ἢ τοῖς κακοῖς.

4 Τί οὖν, ἔφη ὁ Σιμμίας, ὦ Σώκρατες; αὐτὸς ἔχωμ τὴν διαίτην ταύτην ἐν νῆσ ἔχεις ἀπένευαι, ἢ καὶ ἡμῶ μετὰδοίης; καὶ οὖν γὰρ οἱ ἔμοιγε δοκεῖ καὶ ἡμῶ εἶναι ἀγαθὸν τοῦτο, καὶ ἅμα σοὶ ἢ ἀπολογία ἔσται, εἰ μὴ ἄσπερ λέγεις ἡμᾶς πελάγης.

5 Ἄλλὰ πειράσομαι, ἔφη. πρῶτον δὲ Κρίτωνά τῶνδε σκεψώμεθα τί ἔσται ὁ βουλεύεσθαι μοι δοκεῖ πάλαι εἶπευ.

Τί δέ, ὦ Σώκρατες, ἔφη ὁ Κρίτων, ἄλλο γε ἢ πάλαι μοι λέγει ὁ μέλλων σοὶ δῶσται τὸ φάρμακον ὅτι Χρή σοὶ φράξω ὡς ἐλάχιστα διαλέγεσθαι; φησὶ γὰρ θερμάνεσθαι μάλλον διαλεγόμενος, δεῦν δὲ οὐδὲν τοουτοῦ προσφέρω τῷ φαρμάκῳ· εἰ δὲ μή, εὖλοε ἀναγκάζεσθαι καὶ δις καὶ τρίς πῶν τούς τι τοουτοῦν ποιοῦντας.

Καὶ ὁ Σωκράτης, Ἔα, ἔφη, Χαίρειν αὐτόν· ἀλλὰ μόνον τὸ ἑαυτοῦ παρασκευάζετω ὡς καὶ δις δῶσται, εἰ μὴ δὲ βέη, 5 καὶ τρίς.

Ἄλλὰ σχεδὸν μέν τι ἦδη, ἔφη ὁ Κρίτων· ἀλλὰ μοι πάλαι πράγματα παρέχει.

Ἔα αὐτόν, ἔφη. ἀλλ' ἡμῶ δὴ τοῖς δικασταῖς βουλόμην ἦδη τῶν λόγων ἀποδοῦναι, ὡς μοι φαίνεται εἰκότως ἀληθρ τῷ ὄντι ἐν φιλοσοφίᾳ διατριβᾶς τῶν βίωμ θαρρεῖν μέλλων ἀποθανεῖσθαι καὶ εὐέλπιδες εἶναι ἐκεῖ μέγιστα οἴεσθαι ἀγαθὰ ἐπειδὴν τελευτήσῃ. πῶς ἂν οὖν οἱ τοῖθ' οὐτως ἔχοι, ὦ Σιμμία τε καὶ Κέβηης, ἔγω πειράσομαι φράσαι.

Κωνδυεύουσι γὰρ ὅσοι τυγχάνουσιν ὀρθῶς ἀπτήμενοι φιλοσοφίας λεληθῆναι τοῖς ἄλλοις ὅτι οὐδὲν ἄλλο αὐτοῖ ἐπιτηδεύουσιν ἢ ἀποθῆσκειν τε καὶ τεθῆναι. εἰ οὖν τοῦτο ἀληθές, ἄσποιν δῆτον ἂν εἴη προθυμείεσθαι μὲν ἐν παντὶ τῷ

c 8 αὐτὸς BT: πότερον αὐτὸς B· W ἔχωμ BT: οὐτως ἔχωμ B³W
d a ἢ T: οὐτως ἢ W: om. B ἔσται W: ἔσται BT d 5 δὲ B³T:
d 6 W: om. B d 6 prius σοὶ BT: om. W d 7 φράξω B²T W:
φραστῆεν B d 8 μάλλον BT: μάλλον τοῖς B³W e 6 μὲν
τι T: μέτροι B πάλαι πράγματα B: πράγματα πάλαι T e 9 ἦδη
B: om. T e 10 θαρρεῖν T: θαρρεῖ B

βίῳ μῆδὲν ἄλλο ἢ τοῦτο, ἦκατος δὲ οἱ αὐτοῦ ἀγωνακτεῖν ὁ πάλαι προθυμοῦντό τε καὶ ἐπιτήδεουσι.

Καὶ ὁ Σιμμίας γελᾶσας, Νῆν τὸν Δία, ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὐ πάντῳ γέ με πυνδὴ γελᾶσειντα ἐποήσας γελᾶσαι. οἷμαι γὰρ ἂν τοὺς πολλοὺς αὐτὸ τοῦτο ἀκούσας δοκεῖν εὐ πάντῳ εἰρησθαι εἰς τοὺς φιλοσοφοῦντας—καὶ συμφάναι ἂν τοὺς μὲν παρ' ἡμῶν ἀρθώπτους καὶ πάντῳ—ὅτι τῷ ὄντι οἱ φιλοσοφοῦντες θαυσιώσοι, καὶ σφᾶς γε οὐ λεληθῆσιν ὅτι ἔξιοι εἶσιν 5 τοῦτο πᾶσχευ.

Καὶ ἀνηθῆν γ' ἂν λέγοιεν, ὦ Σιμμία, πλὴν γε τοῦ σφᾶς μὴ λεληθῆναι. λέληθεν γὰρ αὐτοῖς ἢ τε θαυσιώσοι καὶ ἢ ἔξιοι εἶσιν θαυσιώσοι καὶ οἷον θαυσιώσοι οἱ ὡς ἀνηθῶς φιλοσοφοῖ. εἴπωμεν γὰρ, ἔφη, πρὸς ἡμᾶς αὐτούς, Χαίρειν εἰπῶντες ἐκεῖνους· ἡγούμεθά τι τῶν θαντων εἶναι;

Πάντῳ γε, ἔφη ὑποδαίβων ὁ Σιμμίας.

Ἄρα μὴ ἄλλο τι ἢ τὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπαλλαγῆν; καὶ εἶναι τοῦτο τὸ τεθῆναι, χωρὶς μὲν ἀπὸ τῆς 5 ψυχῆς ἀπαλλαγῆν αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ σῆμα γεγυμέναι, χωρὶς δὲ τὴν ψυχὴν [ἀπὸ] τοῦ σώματος ἀπαλλαγῆσιν αὐτὴν καθ' αὐτὴν εἶναι; ἄρα μὴ ἄλλο τι ἢ ὁ θάνατος ἢ τοῦτο;

Οὐκ, ἀλλὰ τοῦτο, ἔφη.

Σκέψαι δὴ, ἀγαθές, εἰ μὴ ἅρα καὶ σοὶ συνδοκῆ ἄσπερ ἐμοί. 10 ἐκ γὰρ τούτων μάλλον οἷμαι ἡμᾶς εἴεσθαι περὶ ὧμ σκο- πῶμεν. φαίνεται σοὶ φιλοσόφου ἀνδρὸς εἶναι ἐσπουδακέναι περὶ τὰς ἡδονὰς καλουμένους τὰς τοιαύτας, οἷον στυλῶν [τε] καὶ ποτῶν;

Ἦκιστα, ὦ Σώκρατες, ἔφη ὁ Σιμμίας.

Τι δὲ τὰς τῶν ἀφροδισίων;

Οὐδαμῶς.

a 9 ὁ B e t s. v. t: ἄ T b 3 ἂν BT Olymp.: ἂν δὴ B³W
b 7 γ' BT: s' W τῶν BT: τοῖς W b 9 καὶ οἷον θαυσιώσοι B
Iambli. Olymp.: om. T G 5 τὸ T W Iambli. Olymp.: om. B
c 7 ἀπὸ B. om. T Iambli. c 8 ἢ ὁ θάνατος ἢ T: ἢ ἰθάκη ἢ B
ἢ ὁ θάνατος ἢ W c 10 ἔσπερ BT: ἔσπερ καὶ B²
B³T: στυλῶν B W sed f. s. v. W: στυλῶν τε Iambli. d 3 ἦκιστα B:
ἦκιστά γε B²T W

Τί δὲ τὰς ἄλλας τὰς περὶ τὸ σῶμα θεραπειάς; δοκεῖ σοι ἐπιτύχουσιν ἠγέσθαι ὁ τοιοῦτος; οἷον ἡματῶν διαφερόντων κτήσεις καὶ ὑποδημάτων καὶ τοὺς ἄλλους καθύπευκτον τοὺς περὶ τὸ σῶμα πότρου τμητῶν δοκεῖ σοι ἢ ἀρτιμάξω; καθ' ὅσον μὴ πολλὰ ἀνάγκη μετέχειν αὐτῶν;

Ἀρτιμάξω ἐμοίγε δοκεῖ, ἔφη, ὃ γε ὡς ἀληθῶς φανόσφορος.

Οὐκοῦν ὅλως δοκεῖ σοι, ἔφη, ἢ τοῦ τοιούτου παραματεία οὐ περὶ τὸ σῶμα εἶναι, ἀλλὰ καθ' ὅσον δύναται ἀφεισταναι αὐτοῦ, πρὸς δὲ τὴν ψυχὴν τετράφθαι;

*Ἐμοίγε.

Ἄρ' οὖν πρῶτον μὲν ἐν τοῖς τοιούτοις διηλός ἐσται ὁ σῶματος κουωνίας διαφερόντως τῶν ἄλλων ἀσθενῶν; φάσεται.

Καὶ δοκεῖ γέ που, ὦ Σιμμία, τοῖς πολλοῖς ἀσθενῶσι 5 ὅ μὴ δύνῃ τῶν τοιούτων μὴ μετέχειν αὐτῶν οὐκ ἄξιον εἶναι ζῆν, ἀλλ' ἐγγύς τι τέλειεν τοῦ πεθῆναι ὁ μὴ δύνῃ φροντίξω τῶν ἡδονῶν ἀδὲ διὰ τοῦ σῶματος εἶσται.

Πάνυ μὲν οὖν ἀληθῆ λέγεις.

Τί δὲ δὴ περὶ αὐτῆν τὴν φρονήσεως κτήσιν; πό- 10 τερον ἐπιδοῖεν τὸ σῶμα ἢ οὐ, εἴω τις αὐτὸ ἐν τῇ ζητήσει κουωνῶν συμπαραλαμβάνη; οἷον τὸ τοιοῦτο λέγω. ἄρα ἔχει ἀλήθειάν τινα ὅψις τε καὶ ἀκοή τοῖς ἀσθενῶσι, ἢ τὰ γε τούτῳ καὶ οὐ ποιεῖται ἡμῶν ἀεὶ θρονοῦσιν, ὅτι οὐκ ἀκούομεν ἀκριβῆς οὐδὲν οἷτε ὀφθῆναι; καίτοι εἰ αὐτῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα αἰσθήσεων μὴ ἀκριβῆς εἶσται μὴδὲ σαφέις, σφαλῆ 5 αἶ γε ἄλλαι; πῶσαι γάρ που τούτων φανόσφορα εἶσται. σοὶ οὐ δοκοῦσιν;

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Πότε οὖν, ἢ δ' ὅς, ἢ ψυχῇ τῆς ἀληθείας ἀπτεται; ὅταν

d 9 διαφερόντων B² T W : καὶ διαφερόντων B d 11 σοι δοκεῖ W a 4 γέ που T W : γε ὅπου B a 5 μετέχει C Iamb. : μετέχειν B T W b 3 ἡμῶν ἀεὶ B : ἀεὶ ἡμῶν T Iamb. Olymp.

μὲν γὰρ μετὰ τοῦ σῶματος ἐπιχειρῆ τι σκοπεῖν, δὴλον ὅτι 10 τότε ἐξοπαρῶναι ὑπ' αὐτοῦ.

*Ἀληθῆ λέγεις.

Ἄρ' οὖν οὐκ ἐν τῷ λογίεσθαι εἴπερ που ἄλλοθι κατά- 5 δηλῶν αὐτῇ γίγνεται τι τῶν ὄντων;

Ναί.

Λογίεται δέ γε που τότε κἀλλιστα, ὅταν αὐτῆν τούτων 5 μὴδὲν παραδῶν, μήτε ἀκοή μήτε ὄψις μήτε ἀλγηδῶν μὴδέ τις ἡδονῆ, ἀλλ' ὅτι μάλιστα αὐτῇ καθ' αὐτῆν γίγνεται ἕωστα χαίρειν τὸ σῶμα, καὶ καθ' ὅσον δύναται μὴ κουωνοῦσα αὐτῷ μὴδ' ἀπορομένη ὀρέγεται τοῦ ὄντος.

*Ἔστι ταῦτα.

Οὐκοῦν καὶ ἐνταῦθα ἢ τοῦ φιλοσόφου ψυχῇ μάλιστα 10 ἀρτιμάξει τὸ σῶμα καὶ φεύγει ἀπ' αὐτοῦ, ζητεῖ δὲ αὐτῇ καθ' αὐτῆν γίγνεσθαι; φάσεται.

Τί δὲ δὴ τὰ τοιοῦτα, ὦ Σιμμία; φαμὲν τι εἶναι ἄκατον 5 αὐτὸ ἢ οὐδέν;

Φαμὲν μέντοι τῇ Δία.

Καὶ αὐτὸ καλὸν γέ τι καὶ ἀγαθόν;

Πῶς δ' οὐ;

*Ἦδη οὖν πῶσοι τὶ τῶν τοιούτων τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδες; 10 Οὐδαμῶς, ἢ δ' ὅς.

*Ἄλλ' ἄλλη τι αἰσθῆσται τῶν διὰ τοῦ σῶματος ἐφήγω 5 αὐτῶν; λέγω δὲ περὶ πάντων, οἷον μεγέθους πέρι, ὑγείας, ἰσχύος, καὶ τῶν ἄλλων ἐνὶ λόγῳ ἀπάντων τῆς οὐσίας ὁ τυγχάνει ἕκαστων ὧν ἄρα διὰ τοῦ σῶματος αὐτῶν τὸ ἀληθέστατον θεωρεῖται, ἢ ὅδε ἔχειν. ὅς αὖ μάλιστα ἡμῶν καὶ ἀκριβέστατα παρασκευάζονται αὐτὸ ἕκαστον διασηθῆναι περὶ οὐ σκοπεῖν, οὔτος αὖ ἐγγύσταται τοῦ γινῶναι ἕκαστον; Πάνυ μὲν οὖν. 5

o 5 τότε B² T W Iamb. : τοῦτ' ὅτε B μὴδὲν τούτων αὐτῆν W o 6 μὴδὲ B Iamb. : μὴτε T W d 6 μέντοι B : τοι T W Olymp. d 7 αὐτὸν e Ficino : οὐ T : om. B d 9 ἦδη B² T W : τί δὴ B e 1 τὰνθέστατον αὐτῶν T Olymp.

Ἄρ' οὖν ἐκείνος ἀν τοῦτο ποιήσεν καθαρότατα ὅστις
 ὅτι μάλιστα ἀντὶ τῆ διαβολῆς τοῦ ἐκαστου, μήτε τῶν
 ὄψην παραρθέμενος ἐν τῷ διανοεῖσθαι μήτε [τωῖ] ἀλλήν
 αἰσθῶσιν ἐφέλκων μηδεμίαν μετὰ τοῦ λογισμοῦ, ἀλλ' ἀντὶ
 καθ' αὐτὴν εὐδικρυνεῖ τῆ διαβολῆς χρώμενος ἀντὶ καθ' αὐτὸ εὐδι-
 κρυνὲς ἕκαστον ἐπιχειροῖ θηρησέων τῶν ὄντων, ἀπαλαγαίει
 ὅτι μάλιστα ὀφθαλμῶν τε καὶ ὄτων καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν σῆμ-
 5 παυτος τοῦ σώματος, ὡς ταρτάττοτος καὶ οὐκ ἔωρατος τῆν
 ψυχὴν κτήσασθαι ἀλήθειαν τε καὶ φρόνησιν ὅταν κωνωγῆ;
 ἀρ' οὐχ οὗτος ἔστω, ὃ Σιμμία, εἴπερ τις [καί] ἄλλος ὁ
 τεύζομενος τοῦ ὄντος;

Ἔπερφυῶς, ἔφη ὁ Σιμμία, ὡς ἀληθῆ λέγεις, ὃ
 10 Σώκρατες.

Ὀυκοῦν ἀνδύκη, ἔφη, ἐκ πάντων τούτων παρίστασθαι
 δόξαν τοιαύδε τωῖ τοῖς γνησιῶς φιλοσόφοις, ὥστε καὶ πρὸς
 ἀλλήλους τοιαῦτα ἄττα λέγειν, ὅτι "Κωιδυνεῖται τοι ὥστερ
 ἀρραπὸς τις ἐκφέρειν ἡμῶς [μετὰ τοῦ λόγου ἐν τῆ σκέψει],
 5 ὅτι, ἔως ἀν τὸ σῶμα ἔχωμεν καὶ συμπεφυρημένη ἡ ἡμῶν ἡ
 ψυχὴ μετὰ τοιούτου κακοῦ, οὐ μή ποτε κτησώμεθα ἱκανῶς
 οὐ ἐπιθυνοῦμεν· φαμὲν δὲ τοῦτο εἶναι τὸ ἀληθές· μωρίας
 μὲν γὰρ ἡμῶν ἀσυχολίας παρέχει τὸ σῶμα διὰ τῆν ἀναγκαίαν
 10 τροφήν· ἔτι δέ, ἀν τῶες νόστοι προσπέσωσιν, ἐμποδίσουσιν
 ἡμῶν τῆν τοῦ ὄντος θήραν· ἐρώτων δὲ καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ
 φόβου καὶ εὐδάλων παυροδαπῶν καὶ φαναρίας ἐμπύκτανσιν
 ἡμῶς πολλῆς, ὥστε τὸ λεγόμενον ὡς ἀληθὸς τῷ ὄντι ἵπ'
 5 αὐτοῦ οὐδὲ φρονησῆαι ἡμῶν ἐγγίγνεται οὐδέποτε οὐδέν· καὶ
 γὰρ πολέμους καὶ στάσεις καὶ μάχας οὐδὲν ἄλλο παρέχει ἡ
 τὸ σῶμα καὶ αἱ τούτων ἐπιθυμίαι· διὰ γὰρ τῆν τῶν χρη-
 μάτων κτήσων πάντες οἱ πύλαμοι γίγνονται, τὰ δὲ χυήματα

ε 6 ποιήσεν(ν) B² T W : ποιήσῃ B
 τῶν scripta : τῆν B T W
 2a 7 οὐτός B t : ὁφτως T
 om. T
 Iamb. Olymp. : ἡμῶς ἐκφέρειν W
 post b 5 ἔχωμεν transp. τι Schliermacher
 Iamb. : τοῦ τοιούτου B² T W Olymp.
 τε T
 ε 8 τῶν B : om. T Iamb. Olymp.
 ε 7 μήτε B T : μήποτε W
 om. T Iamb. Olymp.
 b 3 ἔττα B T :
 ἐκφέρειν ἡμῶς B T
 Iamb. Olymp. : ἡμῶς ἐκφέρειν W
 μετά . . . σκεπεί secl. Christ:
 post b 5 ἔχωμεν transp. τι Schliermacher
 Iamb. : τοῦ τοιούτου B² T W Olymp.
 ε 2 δὲ B Iamb. Olymp. :
 ε 8 αἱ B T Iamb. Olymp. : ἡμῶν αἱ B² W

ἀναγκαζόμεθα κτᾶσθαι διὰ τὸ σῶμα, δουλεύοντες τῆ τοῦτου δ
 θεραπειᾶ· καὶ ἐκ τούτου ἀσυχολίαν ἀγομεν φιλοσοφίας πέρι
 διὰ πάντα ταῦτα· τὸ δ' ἔσχατον πάντων ὅτι, ἔάν τις
 ἡμῶν καὶ σχολὴ γένηται ἀπ' αὐτοῦ καὶ τραπόμεθα πρὸς τὸ
 σκοπεῖν τι, ἐν ταῖς ζητήσεσιν αὐ πάνταχ' οὐ παραπίπτω 5
 θόρουβον παρέχει καὶ παραχρῆν καὶ ἐκπαλίπτει, ὥστε μὴ
 ὄνυασθαι ἵπ' αὐτοῦ καθορῶν τὰληθές· ἀλλὰ τῷ ὄντι ἡμῶν
 δεδεικται ὅτι, εἰ μέλλομεν ποτε καθορῶς τι εἶσεσθαι,
 ἀπαλακτέων αὐτοῦ καὶ ἀντὶ τῆ ψυχῆ θεραπείων αὐτὰ τὰ e
 πρῆγματα καὶ τότε, ὡς ἔοικει, ἡμῶν ἔσται οὐ ἐπιθυμοῦμεν
 τε καὶ φαμεν ἔραστοι εἶναι, φρονήσεως, ἐπειδὴν τελευτή-
 σωμεν, ὡς ὁ λόγος σημαίνει, ἴωσιν δὲ οὐ· εἰ γὰρ μὴ οἷον
 5 τε μετὰ τοῦ σώματος μηδὲν καθορῶς γινώσκαι, οὐοῦν θίπερον,
 ἡ οὐδομοῦ ἔστω κτήσασθαι τὸ εἰδέσθαι ἢ τελευτήσασιν· τότε
 γὰρ αὐτῆ καθ' αὐτῆν ἡ ψυχὴ ἔσται χωρὶς τοῦ σώματος, 67
 πρῆτερον δ' οὐ· καὶ ἐν ὃ ἀν ἴωμεν, οἴτως, ὡς ἔοικει,
 ἐγγυρῶντες ἐσόμεθα τοῦ εἰδέσθαι, ἔαν ὅτι μάλιστα μηδὲν
 ἡμῶν μετὰ τῷ σώματι μηδὲ κωνωσώμεν, ὅτι μὴ πᾶσιν ἀνδύκη,
 5 μηδὲ ἀναπνευόμεθα τῆς τοῦτου φύσεως, ἀλλὰ καθαρῶν μεν
 ἀπ' αὐτοῦ, ἔως ἀν ὁ θεὸς αὐτὸς ἀπολύσῃ ἡμῶς· καὶ οἴτω μὲν
 καθορῶν ἀπαλακτέμενοι τῆς τοῦ σώματος ἀφροσύνης, ὡς τὸ
 εἰκὸς μετὰ τοιούτων τε ἐσόμεθα καὶ γνωσόμεθα δι' ἡμῶν
 αὐτῶν πᾶν τὸ εὐδικρυνές, τοῦτο δ' ἔσται ἴωσιν τὸ ἀληθές· b
 μὴ καθορῶν γὰρ καθορῶν ἐφάπτεσθαι μὴ οὐ θεμελιὸν ἡ·
 τοιαῦτα οἴμαι, ὃ Σιμμία, ἀνεγκαίαν εἶναι πρὸς ἀλλήλους
 λέγειν τε καὶ δοξάζειν πάντας τοὺς ὀρθῶς δολωμαθεῖς· ἡ οὐ
 δοκεῖ σοι οἴτως;

Παντός γε μάλλον, ὃ Σώκρατες.

Ὀυκοῦν, ἔφη ὁ Σωκράτης, εἰ ταῦτα ἀληθῆ, ὃ ἔτιπες,
 πολλὴν ἐλπίς ἀφικομένῳ οἱ ἐγὼ πορεύομαι, ἐκεῖ ἱκανῶς,
 5
 66 παραίχει B Iamb. : παρῆει T
 B 1 ἡ ψυχὴ ἔσται B T : ἔσται ἡ ψυχὴ B² W Plut. Iamb.
 B² T W Plut. Iamb. Olymp. : om. B
 b 4 τε B : om. T
 ε 3 φρονήσεως] φρόνησις Iamb.
 a 6 ἀπὸς
 a 8 τε om. Iamb. Olymp.
 b 8 ἐκεῖ ἱκανῶς B : ἱκανῶς ἐκεῖ T W Olymp.

εἴπερ που ἀλλοθι, κτήσασθαι τοῦτο οὐ ἔμεκα ἢ πολλῇ
 10 πραγματεία ἡμῶν ἐν τῷ παρελθόντι βίῳ γέγονεν, ὥστε ἢ γε
 c ἀποθνήσκω ἢ νῦν μοι προσεταγμένη μετὰ ἀγαθῆς ἐλπίδος
 γίνεσθαι καὶ ἀλλῶ ἀποθῆ ὅς ἡγέσθαι οἱ παρσκευάσθαι τῆν
 διανοῶν ὥστερ κεκαθαρμένην.

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη ὁ Σιμμίας.

5 Κἀθάρσις δὲ εἶναι ἄρα οὐ τοῦτο συμβαίνει, ὅπερ πάλαι
 ἐν τῷ λόγῳ λέγεται, τὸ χωρῖξεν ὅτι μάλιστα ἀπὸ τοῦ
 σώματος τῆν ψυχὴν καὶ ἐθίσει αὐτῆν καθ' αὐτῆν παυτα-
 χθῆν ἐκ τοῦ σώματος συναγέρσθαι τε καὶ ἀθροῖσθαι,
 καὶ οἰκῆν κατὰ τὸ δυνατὸν καὶ ἐν τῷ νῦν παρόντι καὶ ἐν τῷ
 d ἔμετα μόνην καθ' αὐτῆν, ἐκλυομένην ὥστερ [ἐκ] δεσμῶν ἐκ
 τοῦ σώματος;

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη.

Οἰκοῦν τοῦτό γε θάνατος ὀνομάζεται, λόσις καὶ χωρισμός
 5 ψυχῆς ἀπὸ σώματος;

Παρτάσασί γε, ἦ ὁ ὄσ.

Ἄνευ δὲ γε αὐτῆν, ὡς φαμεν, προθυμοῦνται ἀεὶ μάλιστα
 καὶ μόνοι οἱ φιλοσοφοῦντες ὀρθῶς, καὶ τὸ μέλημα αὐτὸ
 τοῦτό ἐστω τῶν φιλοσόφων, λόσις καὶ χωρισμός ψυχῆς
 10 ἀπὸ σώματος· ἦ οὐ;

Φαίνεται.

Οἰκοῦν, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔλεγον, γελοῖον ἂν εἴη ἀνδρα
 e παρασκευάσωνθ' ἑαυτὸν ἐν τῷ βίῳ ὅτι ἐγγυστὰ ὄντα τοῦ
 τεθνήαι οὕτω ζῆν, κἀπειθ' ἦκωτος αὐτῷ τοῦτου ἀγαυακτεῖν;
 Γελοῖον· πῶς δ' οὐ;

Τῷ ὄντι ἄρα, ἔφη, ὦ Σιμμία, οἱ ὀρθῶς φιλοσοφοῦντες
 5 ἀποθνήσκω μελετῶσι, καὶ τὸ τεθνήαι ἦκουτα αὐτοῖς
 ἀποθρόπων φοβερῶν. ἐκ τῶνδε δὲ σκόπτει. εἰ γὰρ δια-

οι και B: εμοι B²T W G2 παρασκευάσθαι B T: παρασκευά-
 σασθαι W d i prius ἐκ T Iambl. Protr.: om. B W: alticum ἐκ
 B T W Iambl. Protr.: om. Iambl. v. Pyth. d 4 θάνατος τοῦτό
 γε W d 5 ψυχῆς B²T W Iambl. Stob.: om. B d 9 ψυχῆς
 B²T W Iambl.: τῆς ψυχῆς B e 3 γελῶν scripti: οὐ γελῶν
 B T W Socrati tribuentes: in Ars. spatium septem litterarum

βέβληται μὲν πανταχῇ τῷ σώματι, αὐτῆν δὲ καθ' αὐτῆν
 ἐπιθυμοῦσι τῆν ψυχὴν ἔχειν, τούτου δὲ γιγνημένου εἰ
 φοβῶντο καὶ ἀγανακτοῦεν, οὐ πολλῇ ἂν ἀνογία εἴη, εἰ μὴ
 ἀπρηνοὶ ἐκέσσε ἴσεν, οἱ ἀφικόμενοι ἐλπίς ἐστω οὐ διὰ βίον
 ἦρῶν τυχεῖν—ἦρῶν δὲ φρονήσεως—ὅτε διεβέβληται, τούτου
 ἀπτηλῶσθαι συνῶτος αὐτοῖς; ἢ ἀβρωπῶν μὲν παιδικῶν
 καὶ γυναικῶν καὶ νέων ἀποθαιούτων πολλοὶ διη ἑκούτες
 ἠέβλησαν εἰς Ἄιδου μετελθεῖν, ὑπὸ ταύτης ἀγόμενοι τῆς
 5 ἐπιπίδος, τῆς τοῦ ὄψεσθαι τε ἐκεῖ ὡν ἐπιθυμῶν καὶ συνέσε-
 σθαι· φρονήσεως δὲ ἄρα τις τῷ ὄντι εἴη, καὶ λαβῶν σφόδρα
 τῆν αὐτῆν ταύτην ἐλπίδα, μηδαμοῦ ἀλλοθι ἐπτεξέσθαι αὐτῇ
 ἀξίως λόγου ἢ ἐν Ἄιδου, ἀγανακτῆσει τε ἀποθνήσκων καὶ b
 οὐχ ἄσμενος εἶστω αὐτόσε; οἰεσθαι γε Χρῆ, εἰμ τῷ ὄντι γε
 ἦ, ὦ ἔταίρε, φιλόσοφος· σφόδρα γὰρ αὐτῷ ταῦτα δόξει,
 μηδαμοῦ ἀλλοθι καθαρῶς ἐπτεξέσθαι φρονήσει ἀλλ' ἢ ἐκεῖ.
 εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, ὅπερ ἄρτι ἔλεγον, οὐ πολλῇ ἂν 5
 ἀνογία εἴη εἰ φοβῶντο τῶν θαιῶν ὁ ρουτότος;

Πολλῇ μέντοι τῇ Δία, ἦ ὁ ὄσ.

Οἰκοῦν ἱκανῶν σοι τεκμήριον, ἔφη, τοῦτο ἀνδρός, ὅν
 ἂν ἴδῃς ἀγανακτοῦντα μέλλωντα ἀποθαιεῖσθαι, ὅτι οὐκ ἄρ'
 ἦν φιλόσοφος ἀλλὰ τις φιλοσώματος; ὁ αὐτὸς δὲ που c
 οὔτος τυγχάνει ὡν καὶ φιλοχρημάτος καὶ φιλόδημος, ἦτοι τὰ
 ἔτερα τούτων ἢ ἀμφοτέρω.

Πάνυ, ἔφη, ἔχει οὕτως ὡς λέγεις.

Ἄρ' οὖν, ἔφη, ὦ Σιμμία, οὐ καὶ ἡ ὀνομαζόμενη ἀνδρεία 5
 τοῖς οὕτω διακεκμημένοις μάλιστα προσήκει;

Πάντως δήπου, ἔφη.

e 8 ἔχειν B T: et γρ. W: εἶναι W e 4 καὶ
 ἴδωσι ἢ πειθῶν ἔμεκα Ars. ἦν om. Ars a 5 μετελθεῖν B²T:
 ἔμεκα B W T a 6 τε C: τι B (in ras.) T W b 2 εἶστω B W T:
 οἴσει T γε ἦ B Ars.: om. T W b 3 δόξει B: δόξεν T
 b 4 . . . βαιον ἀλλοθι θορῶν φρονήσει εν Ars.: γρ. ἀλλοθι· δυνατὸν
 εἶναι καθαρῶς in marg. B (i. e. μηδαμοῦ ἀλλοθι δυνατὸν εἶναι καθαρῶς
 φρονήσει ἐπτεξέσθαι) b 5 ἀνογία ἂν Ars. b 8 ἔφη τεκμήριον Ars.
 ἀθροῖς et μέλλωντα ἀποθαιεῖσθαι om. ut vid Ars. e 2 . . . γυχνάει
 φιλο . . . Ars. o 4 πάνυ B T Stob.: πάνυ γ. W

Οἰκοῦν καὶ ἡ σωφροσύνη, ἦν καὶ οἱ πολλοὶ ἀνομιάζουσι σωφροσύνην, τὸ περὶ τὰς ἐπιθυμίας μὴ ἐπισηθῆαι ἀλλ' ἀνιγνῶσθαι ἔχειν καὶ κοσμίως, ἀρ' οὐ τούτοις μόνους προσήκει, τοῖς μάλιστα τοῦ σώματος ἀνιγνωποῦσιν τε καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ ζῶσιν;

d Ἀνάγκη, ἔφη.

Εἰ γὰρ ἐθέλεις, ἦ δ' ὅς, εἰσηοῖσθαί τῃν γε τῶν ἄλλων ἀνδρέων τε καὶ σωφροσύνην, δόξει σοι εἶναι ἄριστος.

Πῶς δὴ, ὦ Σώκρατες;

5 Οἶσθα, ἦ δ' ὅς, ὅτι τῶν θάνατον ἠγούνηται πάντες οἱ ἄλλοι τῶν μεγάλων κακῶν;

Καὶ μάλ', ἔφη.

Οὐκοῦν φόβῳ μειζύων κακῶν ὑπομένουσιν αὐτῶν οἱ ἀνδρείοι τῶν θάνατον, ὅταν ὑπομένουσιν;

10 *Ἔστι ταῦτα.

Τῷ δειδέσθαι ἄρα καὶ δεῖαι ἀνδρείοι εἶσι πάντες πλὴν οἱ φιλόσοφοι· καίτοι ἀλογον γε δεῖαι τῶν καὶ δευλίᾳ ἀνδρέων εἶναι.

e Πάνυ μὲν οὖν.

Τί δὲ οἱ κόσμιοι αὐτῶν; οὐ ταῦτ' οὖν τοῦτο πεπνῶθησαν· ἀκολασίᾳ τῆν σφόδρονές εἰσιν; καίτοι φαμέν γε ἀδύνατον εἶναι, ἀλλ' ὅμως αὐτοῖς συμβαίνει τούτῳ ὅμοιον τὸ πάθος τὸ περὶ ταύτην τῇν εἰρήην σωφροσύνην· φοβούμενοι γὰρ ἐτρέφον ἡδονῶν στερεθῆναι καὶ ἐπιθυμιούστας ἐκέλευν, ἄλλων ἀπέχουσαι ὑπὲρ ἄλλων κρατούμενοι. καίτοι καλοῦσ' γε ἀκολασίαν τὸ ὑπὲρ τῶν ἡδονῶν ἀρχεσθαι, ἀλλ' ὅμως συμβαίνει αὐτοῖς κρατούμενοις ὑπὲρ ἡδονῶν κρατεῖν ἄλλων ἡδονῶν.

ο8 ἡ B T Iamb. Stob.: om. W
 om. Ars. d2 ἀθέλεις B T Iamb. Stob.: θέκῆσσις W
 Iamb. Stob.: τε B d6 μεγάλων B γ9. T Iamb. Olymp. Stob.:
 μεγίστων B T W κακῶν B T Iamb. Olymp.: κακῶν εἶναι B T W
 Ars. Stob. d9 ὑπομένουσιν] ὑπομένω . . Ars. d12 ἄλλων
 B Ars. Iamb. Stob.: κτάνων B T W e3 (σφραγιστοῦστας Ars.
 γ6 B Iamb. Stob.: γέ πον B T W e4 τούτῳ Ars. ὅμοιον B
 Iamb. Stob.: ὅμοιον εἶναι B T W e5 τὸ περὶ ταύτην] τοι ἐπ' αὐτῇ
 Ars. e7 κρατούμενοι ὑπὲρ ἄλλων] ἐκέλευν ἡδονῶν
 Ars. e7 κρατούμενοι ὑπὲρ ἄλλων] ἐκέλευν Ars.
 a1 τῶν om. Ars. ἀλλ' ὅμως συμβαίνει] συμβαίνει δ' οὖν Ars.

τούτῳ δ' ὅμοιον ἔσται ᾧ πυνθὴ ἐλέγεται, τῷ τρώπον τῶν δι' ἀκολασίαν αὐτοῦσ σεσωφρονισθήαι.

*Ἔοικε γάρ.

5 Ὡ μακάριε Σωμία, μὴ γὰρ οὐχ αὐτῇ ἦ ἡ ὀρθὴ πρὸς ἀρετὴν ἀλλαγή, ἡδονῶν πρὸς ἡδονῶν καὶ λύπας πρὸς λύπας καὶ φόβον πρὸς φόβον καταλλάττεσθα, [καὶ] μέγξω πρὸς ἐλάττω ἄσπερ νομίματα, ἀλλ' ἦ ἐκέλευ μόνον τὸ νόμισμα ὀρθόν, ἀντὶ οὗ δεῖ πάντα ταῦτα καταλλάττεσθα, φρόνησις, 10 [καὶ] τούτου μὲν πάντα] καὶ μετὰ τούτου [ἀνομιᾶν τε καὶ b πειρασκόμηναι] τῷ ὅτι ἦ καὶ ἀνδρεία καὶ σωφροσύνη καὶ δικαιοσύνη καὶ συλλήβδη ἀληθῆς ἀρετῇ, μετὰ φρονήσεως, καὶ προσγυγνόμενων καὶ ἀπογυγνόμενων καὶ ἡδονῶν καὶ φόβων καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν τοιούτων χωρισόμενα 5 δὲ φρονήσεως [καὶ] ἀλλαττόμηναι ἀντὶ ἀλλήλων μὴ σκιαγραφία τις ἦ ἡ τοιαύτη ἀρετῇ καὶ τῷ ὅτι ἀνδραποδοῦσ τε καὶ οὐδὲν ὑγιᾶς οὐδ' ἀληθῆς ἔχη, τὸ δ' ἀληθῆς τῷ ὅτι ἦ κάθαρσίς τις τῶν τοιούτων πάντων καὶ ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἀνδρεία, καὶ αὐτῇ ἡ φρονησις μὴ καθαρός τις ἦ. καὶ κινδυνεύουσι καὶ οἱ τὰς τελευτὰς ἡμῶν οὔτοι καταστήσαντες οὐ φαῦλοί τινες εἶναι, ἀλλὰ τῷ ὅτι πάλαι αὐτίτεσθαι ὅτι ὅς ἀν ἀμύητος καὶ ἀτέλειστος εἰς 5 Ἄδου ἀφίκηται ἐν βορβόρῳ κέισται, ὃ δὲ κεκαθαμένους τε καὶ τελευτωμένους ἐκέιστε ἀφικόμενοι μετὰ θεῶν οἰήσεται. εἰσὺν γὰρ δὴ, [ὄσ] φασιν οἱ περὶ τὰς τελευτὰς, "ναρθκοφόροι μὲν πολλοὶ, βάχχοι δὲ τε παῖνοι." οὔτοι δ' εἰσὺν κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν οὐκ ἄλλοι ἢ οἱ πεφιλσοφικότες ὀρθῶς. ὦν δὴ καὶ ἐγὼ κατὰ γε τὸ δυνατὸν οὐδὲν ἀπέλιπον ἐν τῷ βίῳ

a6 γὰρ B Ars. Olymp. Stob.: om. T ἦ ἦ] ἦ B: ἦ T
 W Iamb.: ἀνά B: **** T a8 καὶ om. Iamb. Stob. a9 ἀλλ'
 ἦ W: ἀλλ' B T a10 ἀπ' ἑστου W πάντα T Iamb. Stob.: ἀπῶσα B
 B T W Includ. seclust δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη W b6 καὶ
 B T W Iamb. Stob.: om. B ἀλλήλων B T W Iamb. Stob.:
 ἐκλων B b8 ἄγρῆς T W Iamb. Stob.: ἄγρῆς εἶναι B
 Stob.: ἔχει W Iamb.: γ9. ἔχουσα W κάθαρσις ἦ W ἔχη B T
 B: ἡ ἀρετὴ T W c3 κινδυνεύουσ B γ9. W Iamb. Olymp.: κινδυνεύουσ B T W c4 τινες B T W: om. B Iamb. Stob. c7 τε
 om. W c8 ὄσ B Clem. Stob.: om. T Iamb. Stob. d3 ἐγὼ B:
 ἔγωγε T W γ9 B W: om. T
 FLATO, VOL. I.

ἀλλὰ παυτί τρόπῳ προθυμήθη γενέσθαι· εἰ δ' ὀρθῶς
 5 προθυμήθη καί τι ἠνύσαμεν, ἕκαστε ἐλθότες τὸ σαφές
 εἰσόμεθα, ἂν θεὸς θέλῃ, δάξον ὑστερον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
 ταῦτ' οὖν ἐγώ, ἔφη, ὦ Σιμμία τε καὶ Κέβης, ἀπολογουμίαι,
 ὡς εἰκὼς ὑμᾶς τε ἀπολείπων καὶ τοὺς ἐπιθάδε δεσπύτας οὐ
 e χαλεπῶς φέρω οὐδ' ἀγανακτῶ, ἠγούμενος κακέϊ οὐδὲν ἦττον
 ἢ ἐπιθάδε δεσπύτας τε ἀγαθοῖς ἐντεύξεσθαι καὶ ἐταίρους·
 τούτῳ δὲ πολλοῖς ἀπιστίαν παρέχει· εἴ τι οὖν ὑμῶν πιθανώ-
 τερός ἐμι ἐν τῇ ἀπολογίᾳ ἢ τοῖς Ἀθηναίων δικασταῖς, εὖ
 5 ἂν ἔχοι.

Εἰπύριος δὴ τοῦ Σωκράτους ταῦτα, ὑπολαβὼν ὁ Κέβης
 ἔφη· Ὁ Σώκρατες, τὰ μὲν ἄλλα ἔμπονε δοκεῖ καλῶς λέγεσθαι,
 70 τὰ δὲ περὶ τῆς ψυχῆς πολλὰν ἀπιστίαν παρέχει τοῖς ἀνθρώποις
 μὴ, ἐπειδὴν ἀπαλλαγῆ τῷ σώματι, οὐδ' αὖτις εἶναι ἢ, ἀλλ' ἕκείνη
 τῇ ἡμέρᾳ διαφθείρηται τε καὶ ἀπολλύηται ἢ ἂν ὁ ἄμβροπος ἀπο-
 θνήσκη, εὐθὺς ἀπαλαττομένη τῷ σώματι, καὶ ἐξβαίνουσα
 5 ἄσπερ πνεῦμα ἢ καπνὸς διασκαδασθεύεια οὐχ ἔτι διαπορμένη
 καὶ οὐδὲν ἔτι οὐδαμῶ ἦ· ἐπεὶ, εἴπερ εἴη που αὐτῇ καθ'
 αὐτῆν στυγρομένη καὶ ἀπηλλαγμένη τούτων τῶν κακῶν
 ὧν σὺ νυνὸν διήλθες, πολλὰν ἂν εἴη ἐλπίς καὶ καλή, ὧ
 b Σώκρατες, ὡς ἀληθῆ ἔσται ἔ σὺ λέγεις· ἀλλὰ τοῦτο δὴ
 ἴστας οὐκ ἀλόγως παραμυθίας δεῖσται καὶ πίσταως, ὡς ἔστι τε
 ψυχῇ ἀποθανούριος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶα δύναμαι ἔχει καὶ
 φρόνησι.

Ἀληθῆ, ἔφη, λέγεις, ὁ Σωκράτης, ὦ Κέβης· ἀλλὰ τί δὴ
 5 ποιῶμεν; ἢ περὶ αὐτῶν τούτων βουλήν διαμυθολογῶμεν, εἴτε
 εἰκὸς οὕτως ἔχει εἴτε μή;

α 8 ἀπολείπων T W : ἀπολαττων B
 e 3 τοῖς . . . παρέχει secl. Ast
 εἰσόμεθα I W α 2 ἐπι τῇ ἔστι Stob.
 ἀπολλύηται Stob. δ B T Stob. : om. W
 ἀποθνήσκει B : ἀποθάση B² (marg.) T W Stob. α 5 οὐχ ἔτι . . . ἢ
 secl. Schanz οὐχ ἔτι Stob. α 8 νῦν δὴ B² W : νῦν ἂν B : νῦν
 T Stob. ἐπιθάδε I W b 2 ἴστας B T W Stob. : σαφῶς s. v. W
 b 3 ψυχῇ T : ἢ ψυχῇ B W Stob.

Ἔγὼ γούν, ἔφη ὁ Κέβης, ἠδέως ἂν ἀκούσαιμι ἦντα
 10 δοξᾶν ἔχεις περὶ αὐτῶν.
 Οὐκὼν γ' ἂν οἶμαι, ἢ δ' ὅς ὁ Σωκράτης, εἴπειν τῶα νῦν
 ἀκούσαστα, οὐδ' εἰ κοιμηθόποιός εἴη, ὡς ἀδολεσχῶ καὶ οὐ
 c περὶ προσσηκῶντων τοῖς λόγους ποιουμίαι. εἰ οὖν δοκεῖ, χρῆ
 διασκοπεῖσθαι.

Σκεψόμεθα δὲ αὐτὸ τῆδε πη, εἴτ' ἄρα ἐν Ἀΐδου εἰσὼν αἱ
 ψυχαὶ τελευτησάντων τῶν ἀνθρώπων εἴτε καὶ οἷ, παλαιὸς 5
 μὲν οὖν ἔστι τις λόγος οὗ μνησθήμεθα, ὡς εἰσὼν ἐπιθέσει
 ἀφικόμεναι ἐκεῖ, καὶ πάλιν γε δεῖρο ἀφικνουμένηται καὶ γέ-
 γνηται ἐκ τῶν τεθνεώτων· καὶ εἰ τοῦθ' οὕτως ἔχει, πάλιν
 γένησθαι ἐκ τῶν ἀποθανόντων τοὺς ζῶντας, ἀλλο τι ἢ εἶεν
 10 ἂν αἱ ψυχαὶ ἡμῶν ἐκεῖ; οὐ γὰρ ἂν που πάλιν ἐγγίνοντο μὴ δ
 οἴοσται, καὶ τοῦτο ἰκανὸν τεκμήριον τοῦ ταῦτ' εἶναι, εἰ τῶ
 ὧντι φανερὸν γένηται ὅτι οὐδαμῶθεν ἀλλοθεν γένηνται οἱ
 ζῶντες ἢ ἐκ τῶν τεθνεώτων· εἰ δὲ μὴ ἔστι τοῦτο, ἀλλοθεν ἂν
 του δεῖαι λόγου.

Πάνου μὲν οὖν, ἔφη ὁ Κέβης.

Μὴ τοῦνυ κατ' ἀνθρώπων, ἢ δ' ὅς, σκόπει μόνου τοῦτο,
 εἰ βούλει ῥῆθαι μαθεῖν, ἀλλὰ καὶ κατὰ ζῴων πάντων καὶ
 φυτόν, καὶ σολλήβητην ὅσαπερ ἔχει γένεσιν περὶ πάντων
 ἴδιαιμιν ἀρ' οὐτως γένηται πάντα, οὐκ ἀλλοθεν ἢ ἐκ τῶν
 5 ἐναντίων τὰ ἐναντία, ὅσοις τυγχάνει ὄν τοιοῦτόν τι, οἷον τὸ
 καλὸν τῶ αἰοχρῶ ἐναντίων που καὶ δίκαιον ἀδίκον, καὶ ἄλλα
 ἢ μαρὰ οὕτως ἔχει. τοῦτο οὖν σκεψόμεθα, ἄρα ἀναγκαῖον
 ὄσοις ἔστι τι ἐναντίον, μηδαμῶθεν ἀλλοθεν αὐτὸ γένησθαι 5
 ἢ ἐκ τοῦ αὐτῶ ἐναντίου. οἷον ὅταν μελῖόν τι γένηται,
 ἀδίκη που ἐξ ἑλάντοπος ὄντος πρότερον ἔπειτα μελῖον
 γένησθαι;

b 8 ἔργον οὖν B : ἔργον T : ἔργον οὖν W
 T (ut vid.) W : κωμωδοποιός B T
 B : ὁ λόγος ὄντος B² T W Olymp. : λόγος ὄντος Stob. e 4 δὲ B : om. T
 ψυχῇ ἡμῶν B : ἡμῶν αἱ ψυχῇ T W Stob. d 1 αἱ
 γένηται W Stob. d 8 ῥῆθαι B Stob. : ῥῆθαι T W
 Olymp. Stob. : εἰδόμεν B I W
 Olymp. Stob. : ἐναντία T
 e 5 ἔστι τι B I Stob. : ἔστι W
 e 6 ἐναντῶ W

Ναί.

10 Οὐκοῦν καὶ ἔλαττον γίνηται, ἐκ μείζονος ἄνθρωπος πρότερον ἔσται; ἔσται γὰρ οὕτως, ἔφη.

71 Καὶ μήν ἐξ ἰσχυροτέρου γε τὸ ἀσθενέστερον καὶ ἐκ βραδυτέρου τὸ θάττον;

5 Πάνυ γε.

Τί δέ; ἄν τι χείρων γίνηται, οὐκ ἐξ ἀμείνωνος; καὶ ἂν δικαιοτέρου, ἐξ ἀδικωτέρου;

Πῶς γὰρ οὐ;

10 Ἴκανῶς οὖν, ἔφη, ἐχομεν τοῦτο, ὅτι πάντα οὕτω γίνονται, Πάνυ γε.

Τί δ' αὖ; ἔστι τι καὶ τοιούδε ἐν αὐτοῖς, οἷον μεταξὺ ἀμφοτέρων πάντων τῶν ἐπιτηδίων δυοῦν ὄντων δύο γενέσεις,

b ἀπὸ μὲν τοῦ ἐτέρου ἐπι τὸ ἕτερον, ἀπὸ δ' αὖ τοῦ ἐτέρου πάλιν ἐπι τὸ ἕτερον· μείζονος μὲν πρῶγματος καὶ ἐλάττωτος μεταξὺ αὐξήσις καὶ φθίσις, καὶ καλοῦμεν οὕτω τὸ μὲν αὐξάνεσθαι, τὸ δὲ φθίνειν;

5 Ναί, ἔφη.

Οὐκοῦν καὶ διακρίνεσθαι καὶ συγκρίνεσθαι, καὶ ψύχεσθαι καὶ θερμαίνεσθαι, καὶ πάντα οὕτω, καὶ εἰ μὴ χρώμεθα τοῖς ὀνόμασιν ἐνιαχοῦ, ἀλλ' ἐργῶ γούν παρταχοῦ οὕτως ἔχειν ἄνωγα καὶ, γίνεσθαι τε αὐτὰ ἐξ ἀλλήλων γένεσιν τε εἰναί

10 ἑκατέρου εἰς ἀλλήλα;

Πάνυ μὲν οὖν, ἦ δ' ὄσ.

c Τί οὖν; ἔφη, τῶ ζῆν ἔστι τι ἐπιτηδίων, ὥσπερ τῶ ἐπιτηδίου καὶ τὸ καθεῦδεν;

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη.

Τί;

a 2 οὕτω ἔφη B: ἔφη οὕτω T W Stob. a 3 γε T Olymp. Stob: om. B a 7 ἔξ B T: οὐκ ἐξ W t Stob. a 12 ἔστι τῶ B T: ἔστι W ἔστι B: ἔστι W b 2 μὲν B: γὰρ T: μὲν γὰρ B² W Olymp. b 10 ἑκατέρου T: ἔξ ἑκατέρου B W b 11 μὲν οὖν B: γε T W

Τὸ θενώδαι, ἔφη.

5 Οὐκοῦν ἐξ ἀλλήλων τε γίνονται ταῦτα, εἴπερ ἐπιτηδία ἔσται, καὶ αἱ γενέσεις εἰσὶν αὐτῶν μεταξὺ δύο ὄντων οὕτως;

Πῶς γὰρ οὐ;

10 Τὴν μὲν τοῦτων ἕτεραν συζυγίαν ὦν νυνδὴ ἔλεγον ἐγώ σοι, ἔφη, ἐρῶ, ὁ Δωκράτης, καὶ αὐτὴν καὶ τὰς γενέσεις· σὺ δὲ μοι τὴν ἕτεραν. Λέγω δὲ τὸ μὲν καθεῖδεν, τὸ δὲ ἐργηγορέναι, καὶ ἐκ τοῦ καθεῖδεν τὸ ἐργηγορέναι γίνεσθαι καὶ ἐκ τοῦ ἐργηγορέναι τὸ καθεῖδεν, καὶ τὰς γενέσεις αὐτῶν d τὴν μὲν καταδαρθάδεναι εἶναι, τὴν δ' ἀνεγείρεσθαι. ἴκανῶς

σοι, ἔφη, ἦ οὐ;

Πάνυ μὲν οὖν.

5 Ἀλέγε δή μοι καὶ σὺ, ἔφη, οὕτω περὶ ζώης καὶ θανάτου. οὐκ ἐπιτηδίων μὲν φῆς τῶ ζῆν τὸ θενώδαι εἶναι;

Ἔγωγε.

Ἰγνεσθαι δὲ ἐξ ἀλλήλων;

Ναί.

Ἔξ οὖν τοῦ ζῶντος τί τὸ γίνόμενον;

Τὸ θενηκός, ἔφη.

Τί δέ, ἦ δ' ὄσ, ἐκ τοῦ θενωτέωτος;

Ἄνωγα καὶ, ἔφη, ὀμολογεῖν ὅτι τὸ ζῶν.

Ἐκ τῶν θενωτέων ἄρα, ὦ Κέβηθ, τὰ ζῶντά τε καὶ οἱ ζῶντες γίνονται;

Φαίνεται, ἔφη.

Εἰσὶν ἄρα, ἔφη, αἱ ψυχαὶ ἡμῶν ἐν Ἄιδου.

ἔουκεν.

5 Οὐκοῦν καὶ τοῦ γενεσίου τοῦν περὶ ταῦτα ἦ γ' ἕτερα σαφῆς οὕσα τυγχάνει; τὸ γὰρ ἀποδηήσκειν σαφές δήπου, ἦ οὐ;

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη.

Πῶς οὖν, ἦ δ' ὄσ, ποιήσομεν; οὐκ ἀνταποδοσομεν τὴν

c 7 ἀποδόν B Stob.: ἀντῶν T c 11 ἐργηγορέναι... 12 καθεῖδεν B² T W Stob.: om. B d 1 ἀνῶν Stob. d 5 μοι καὶ σὺ B: καὶ σὺ μοι B² T W Stob. e 2 εἰσὶν ἄρα T W Stob.: ἄρα εἰσὶν B

ἐναντίας γένεσιν, ἀλλὰ τούτη Χαλὴ ἔσται ἡ φύσις; ἢ ἀνάγκη ἀποδοῦναι τῷ ἀποθνήσκει ἐναντίας τινὰ γένεσιν;

Πάντως σου, ἔφη.

Τίνα ταύτην;

Τὸ ἀναβιώσκεισθαι.

Ὀυκοῦν, ἦ ὃ ὅς, εἴπερ ἔσται τὸ ἀναβιώσκεισθαι, ἐκ τῶν

72 τεθνεώτων ἂν εἴη γένεσις εἰς τοὺς ζῶντας αὐτή, τὸ ἀναβιώσκεισθαι;

Πάνυ γε.

Ὁμοιοῦνται ἄρα ἡμῶν καὶ ταύτη τὸν ζῶντας ἐκ τῶν

5 τεθνεώτων γεγενῆσθαι οὐδὲν ἦντων ἢ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν ζῶντων, τοῦτου δὲ ὄντος ἱκανοῦ που εἶδοκεὶ τεκμήριον εἶναι ὅτι ἀναγκαῖον τὰς τῶν τεθνεώτων ψυχὰς εἶναι σου, ὅθεν διή

παδαν γίνεσθαι.

Δοκεῖ μοι, ἔφη, ὁ Σώκρατες, ἐκ τῶν ὁμοιογημένων

10 ἀναγκαῖον ὄντως ἔχειν.

Ἴδὲ τοῦτων ὄντως, ἔφη, ὁ Κέβης, ὅτι οὐδ' ἀδίκως ὁμοιο

λογήκαμεν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. εἰ γάρ μὴ αἰετὸν ἀνταποδοδοίη τὰ

ἔτερα τοῖς ἔτέροις γιγνόμενα, ὡςπερ εἰ κύκλῳ περιώματα, ἀλλ' εὐθείᾳ τις εἴη ἢ γένεσις ἐκ τοῦ ἔτερον μόνου εἰς τὸ κατα

τακτὸν καὶ μὴ ἀνακάμπτει πάλιν ἐπι τὸ ἔτερον μηδὲ καμπήν

ποιεῖτο, οἷσθ' ὅτι πάντα τελευτῶντα τὸ αὐτὸ σχῆμα ἂν σχοίη

5 καὶ τὸ αὐτὸ πάθος ἂν πάθει καὶ παύσασθαι γιγνόμενα;

Πῶς λέγεις; ἔφη.

Οὐδὲν Χαλεπόν, ἦ ὃ ὅς, ἐμποῖσται ὁ λέγων· ἀλλ' οἷον εἰ

τὸ καταδαρθάμεν μὲν εἴη, τὸ δ' ἀνεγείρεσθαι μὴ ἀνταποδοδοίη

γιγνόμενον ἐκ τοῦ καθεύδοντος, οἷσθ' ὅτι τελευτῶντα πάντα

15 γὰρ ἄληθον τὸν Ἐνδομήδεια ἀποδείξειεν καὶ οὐδαμοῦ ἂν φαίνοιτο διὰ τὸ καὶ τᾶλλα πάντα ταύτων ἐκείνῳ πεποθέναι,

καθεύδειν. καὶ εἰ συγκρίνοιο μὲν πάντα, διακρίνοιο δὲ

a 4 ἴσα ἡμῶν B T Stob. : ἡμῶν ἴσα W a 6 εἰδὶκε B Stob. : om. T
B I οἷστας B : om. T W b 4 ποιοῖτο B : ποιοῖ T b 7 ἐμποῖσται
B 2 T W : ἐμποῖσται B b 9 πάντ' ἂν Bekker : πάντα B I W
c 3 διακρίνοιο T : διακρίνατο B W

μή, ταχὺ ἂν τὸ τοῦ Ἀναξαγόρου γεγῶσ ἐῖη, “Ὁμοῖ πάντα χρήματα.” ὡσαύτως δέ, ὁ φιλίε Κέβης, καὶ εἰ ἀποθνήσκει 5 μὲν πάντα ὄσα τοῦ ξῆν μεταλάβοι, ἐπειδὴ δὲ ἀποθάσῃ, μένοι ἐν τούτῳ τῷ σχήματι τὰ τεθνεώτα καὶ μὴ πάλιν ἀναβιώσκειτο, ἄρ' οὐ πολλὰ ἀνάγκη τελευτῶντα πάντα

τεθνήαι καὶ μηδὲν ξῆν; εἰ γάρ ἐκ μὲν τῶν ἄλλων τὰ δ

ζῶντα γίνονται, τὰ δὲ ζῶντα θνήσκει, τίς μηχανῆ μὴ οὐχὶ

πάντα καταναλωθῆναι εἰς τὸ τεθνήαι;

Ὀυδὲ μία μοι δοκεῖ, ἔφη ὁ Κέβης, ὁ Σώκρατες, ἀλλὰ μοι

δοκεῖς παντάπασι ἀληθῆ λέγειν.

Ἔστω γάρ, ἔφη, ὁ Κέβης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, παντὸς μάλλον

ὄντος, καὶ ἡμέης αὐτὰ ταῦτα οὐκ ἐξαπατάμενοι ὁμοιοῦσμεν,

ἀλλ' ἔσται τῷ ἄντι καὶ τὸ ἀναβιώσκεισθαι καὶ ἐκ τῶν τεθνεώ

των τοὺς ζῶντας γίνεσθαι καὶ τὰς τῶν τεθνεώτων ψυχὰς

εἶναι [καὶ ταῖς μὲν γε ἀγαθαῖς ἄμενων εἶναι, ταῖς δὲ κακὰς e

κάκοι].

Καὶ μήν, ἔφη ὁ Κέβης ὑπολαβών, καὶ κατ' ἐκείνων γε

τὸν λόγον, ὁ Σώκρατες, εἰ ἀληθῆς ἔστω, ὅν σὺ εἰώθας

θαυρὰ λέγειν, ὅτι ἡμῶν ἢ μάθησις οὐκ ἄλλο τι ἢ ἀνάμνησις 5

ταγγάμει ὀδρα, καὶ κατὰ τοῦτον ἀνάγκη που ἡμῶς ἐν προτέρῳ

τῶν χρόνων μείμαθηκέναι ἃ νῦν ἀναμνησκόμεθα. τοῦτο δὲ

ἀδύνατον, εἰ μὴ ἦν που ἡμῶν ἢ ψυχῇ πρῶν ἐν τῷδε τῷ ἂν

θροπῶν εἶδει γενέσθαι· ὥστε καὶ ταύτη ἀδύνατον ἢ ψυχῇ

τι ἔοικεν εἶναι.

Ἄλλο, ὁ Κέβης, ἔφη ὁ Σιμμίας ὑπολαβών, ποῖαι τούτων

αἰ ἀποδείξεις; ὑπόμνησόν με· οὐ γὰρ σφόδρα ἐν τῷ παρόντι 5

μείμαται.

Ἐνὶ μὲν λόγῳ, ἔφη ὁ Κέβης, καλλίστῳ, ὅτι ἐρωτώμενοι

οἱ ἀνθρώποι, ἔγωγ τις καλῶς ἐρωτᾷ, αὐτοὶ λέγουσιν πάντα ἢ

ἔχει—καίτοι εἰ μὴ ἐπύργωνεν αὐτοῖς ἐπιστημὴ ἐνὸδρα καὶ

c 5 καὶ T W : om. B d 2 οὐχ' T b : οὐχ W : d 7 αἰνὰ B :
τὰ αὐτὰ I W e 1-2 καὶ . . . κακῶν scil. Stallbaum γε B : om.
T Olymp. e 6 τοῦτον B : τοῦτο T a 1 ἡμῶν B : ἡμῶν T W
a 2 ἢ B T : τῆ ἢ W ἢ ψυχῇ τι ἔοικεν B (ut vid.) W : τι ἔοικεν ἢ ψυχῇ
T b Olymp.

10 ὁρθὸς λόγος, οὐκ ἂν οἶαί τ' ἦσαν τοῦτο ποιῆσαι—ἐπειτα
 b ἔαν τις ἐπι τὰ διαγράμματα ἄτη ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων,
 ἐπιταθῆα σαφέστατα κατηγορεῖ ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει.

Εἰ δὲ μὴ ταύτη γέ, ἔφη, πέβη, ᾧ Συμμία, ὁ Σωκράτης,
 5 σκέψαι ἂν τῆδ' ἐπι σοι σκοπούμενῳ συνόσει. ἀπαστεῖς γὰρ
 5 δι' ἡ πῶς ἢ καλονυμένη μύθησις ἀναμνησίς ἐστιν;

Ἄπιστῶ μέν [σοι] ἔγωγε, ἦ δ' ὅς ὁ δ' ἑμῆς, οὐ, ἀπὸ δὲ
 τοῦτο, ἔφη, θέομαι παθεῖν περὶ οὐδ' ὁ λόγος, ἀναμνησθήσαι.
 καὶ σχεδὸν γέ ἐξ ὧν Κέβητος ἐπεχείρησε λέγειν ἧδη μέμνηται
 καὶ πειθόμεν· οὐδ' ἐν μεντῶν ἦττον ἀκούομαι νῦν πῆθ' σὺ ἐπι-
 10 χέλησθαι λέγειν.

c Τῆδ' ἔγωγε, ἦ δ' ὅς. ὁμολογοῦμεν γὰρ δῆπου, εἴ τις τι
 ἀναμνησθήσεται, δεῖν αὐτὸν τοῦτο πρότερον ποτε ἐπίστασθαι.

Πάνυ γ', ἔφη.
 Ἄρ' οὖν καὶ τὸδε ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἐπισημῆ παρὰ-
 5 γνήσῃται πρότερον τοιούτῳ, ἀνάμνησιν εἶναι; λέγω δὲ τῆα
 5 πρόπον; τῶδε. ἔαν τις τι ἔρεπον ἢ ἰδῶν ἢ ἀκούσας ἢ τινα
 ἄλλην ἀίσθησιν λαβῶν μὴ μόνον ἐκείῳ γνῶ, ἀλλὰ καὶ
 ἔρεπον ἐπισημῆθ' οὐ μὴ ἢ αὐτῆ ἐπισημῆθ' ἀλλ' ἄλλῃ, ἄρα
 οὐχὶ τοῦτο δικαίως λέγομεν ὅτι ἀνεμνησθή, οὐ τῆν ἐπισημῆ
 d ἐλαβε;

Πῶς λέγεις;
 Οἶον τὰ τοῦδε ἄλλη που ἐπισημῆθ' ἀνθρώπου καὶ λόγος.
 Πῶς γὰρ οὐ;
 5 Οὐκ οὖν οὕτω ὅτι οἱ ἔρασταί, ὅταν ἰδῶσιν λόγον ἢ ἡμῶν
 ἢ ἄλλο τι οἷς τὰ παιδικὰ αὐτῶν εἴωθε χρῆσθαι, πάσχομεν
 τοῦτο· ἔργωσάμ τε τῆν λύρα καὶ ἐν τῆ διαμοίῳ ἔλαβον τὸ

a 10 παῖσαι Hirschig: ποιήσεν B: πατέν TW B 4 σοι TW: σοι
 ἂν B (sed ἂν punct. not) b 6 σοι B: om. TW B 7 παθεῖν
 Heindorf: μαθεῖν B TW b 9 μέν' ἂν B² W: μέν ἂν B T πῆθ'
 σὺ B T: σὺ πῆθ' B² W c 1 τῆδ' B: τῆ δὲ T c 6 τῶδε B:
 τοῦτον T ἔρεπον T: πρόσρεπον B Olymp. ἢ (post ἔρεπον) B Olymp.:
 τῆ T c 9 λέγομεν TW: ἀλέγομεν B d 6 ἄλλο τι B: τι
 ἄλλο T

εἶδος τοῦ παιδὸς οὐ ἦν ἢ λύρα; τοῦτο δὲ ἔστιν ἀνάμνησις·
 ὄσπερ γέ καὶ Συμμίαν τις ἰδῶν πολυδάκρυς Κέβητος ἀνεμνησθή,
 καὶ ἄλλα που μυρία τοιαῦτ' ἂν εἴη.

Μυρία μέντοι νῆ Δία, ἔφη ὁ Συμμίας.
 Οὐκ οὖν, ἦ δ' ὅς, τὸ τοιοῦτον ἀναμνηστίς τίς ἐστι; μάλαστα e
 μέντοι ὅταν τις τοῦτο πᾶθῃ περὶ ἐκείῳ ἂ ὑπὸ χρόνου καὶ τοῦ
 μὴ ἐπισκοπεῖν ἧδη ἐπελθῆτο;

Πάνυ μέν οὖν, ἔφη.
 Τί δέ; ἦ δ' ὅς· ἔστιν ἥτιον γεγραμμένων ἰδύσται καὶ 5
 λόγῳ γεγραμμένην ἀνθρώπου ἀναμνησθήσαι, καὶ Συμμίαν
 ἰδύσται γεγραμμένων Κέβητος ἀναμνησθήσαι;

Πάνυ γε.
 Οὐκ οὖν καὶ Συμμίαν ἰδύσται γεγραμμένων αὐτοῦ Συμμίου
 ἀναμνησθήσαι;
 10 Ἔστι μέντοι, ἔφη.
 Ἄρ' οὖν οὐ κατὰ πάντα ταῦτα συμβαίνει τῆν ἀνάμνησιν
 εἶναι μὲν ἀφ' ὁμοίων, εἶναι δὲ καὶ ἀπὸ ἀνομοίων;
 74 Συμβαίνει.

Ἄλλ' ὅταν γέ ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἀναμνησθήσται τίς τι, ἀρ' 5
 οὐκ ἀναγκάειν τὸδε προσπάσχειν, ἐπισημῆθ' εἴτε τι ἐλλείπει
 τοῦτο κατὰ τῆν ὁμοίτητα εἴτε μὴ ἐκείνου οὐ ἀνεμνησθή;
 Ἄνῆκη, ἔφη.

Σκόπει δῆ, ἦ δ' ὅς, εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει. φημὲν ποῦ τι
 εἶναι ἴσον, οὐ ξῖλον λέγω ξυλῶ οὐδὲ λίθον λίθῳ οὐδ' ἄλλο 10
 τῶν τοιούτων οὐδέεν, ἀλλὰ παρὰ ταῦτα πάντα ἔρεπον τι, αὐτὸ
 τὸ ἴσον· φημὲν τι εἶναι ἢ μηδέτι;

Φημὲν μέντοι νῆ Δί', ἔφη ὁ Συμμίας, θαυμαστώσ γέ.
 Ἡ καὶ ἐπιστάμεθα αὐτὸ δ' ἔστιν;
 Πάνυ γέ, ἦ δ' ὅς.
 Πᾶθεν λαβόντες αὐτοῦ τῆν ἐπισημῆθ'· ἀρ' οὐκ ἐξ ὧν
 νῦν ὄν ἐλέγομεν, ἢ ξύλα ἢ λίθους ἢ ἄλλα ἄττα ἰδύσται 5

d 9 γέ B¹ TW: om. B e 9 αὐτῶν B: αὐτῶν T a 10 ἄλλο
 B T: ἄλλο τι B² W a 11 ταῦτα πάντα B: πάντα ταῦτα TW
 a 12 τὸ B² TW: τῆ B b 1 μέντοι B: τοῦν T b 2 ἔστιν B T:
 ἔστιν ἴσον W: ἴσον in marg. B² T²

ἴσα, ἐκ τούτων ἐκείνο ἐνενοήσαμεν, ἔπειρα δὲ τούτων; ἢ οὐχ ἔπειρα σοι φαιώμετα; σκοπεῖ δὲ καὶ τῆδε. ἄρ' οὐ λίθοι μὲν ἴσοι καὶ ξύλα ἐνίστε ταῦτα ὄντα τῶ μὲν ἴσα φαιώμετα, τῶ δ' οὐ;

10 Πάνυ μὲν οὖν.

c Τί δέ; αὐτὰ τὰ ἴσα ἔστω ὅτε ἄνωγά σοι ἐφάνη, ἢ ἡ ἰσότης ἀνωσότης;

Οὐδεπώποτε γε, ὦ Σώκρατες.

Οὐ τούτων ἄρα ἔστιν, ἢ δ' ὅς, ταυτὰ τε τὰ ἴσα καὶ αὐτὸ

5 τὸ ἴσον.

Οὐδαμῶς μοι φαιώμετα, ὦ Σώκρατες.

'Αλλὰ μὴν ἐκ τούτων γ', ἐφη, τῶν ἴσων, ἔπειρα ὄντων ἐκείνου τοῦ ἴσου, ὅμως αὐτοῦ τῆν ἐπιστήμην ἐνενοήκας τε καὶ ἐληήφας;

10 'Αληθέστατα, ἔφη, λέγεις.

Οὐκοῦν ἢ ὁμοίου ὄντος τούτοις ἢ ἀνομοίου;

Πάνυ γε.

d Διαφέρει δέ γε, ἢ δ' ὅς, οὐδέν· ἕως ἂν ἄλλο ἰδῶν ἀπὸ ταύτης τῆς ὀψέως ἄλλο ἐννοήσῃς, εἴτε ὅμοιον εἴτε ἀνόμοιον, ἀναγκαῖον, ἔφη, αὐτὸ ἀνάμνησιν γέγονέναι.

Πάνυ μὲν οὖν.

Τί δέ; ἢ δ' ὅς· ἢ πᾶσχομέν τι τοιοῦτον περὶ τὰ ἐν τοῖς ξύλοις τε καὶ αἰς νυδῆ ἐλέγμεν τοῖς ἴσοις; ἄρα φαιώμεται ἡμῶν οὕτως ἴσα εἶναι ὥσπερ αὐτὸ τὸ ὁ ἔστω, ἢ ἐνδεῖ τι ἐκείνου τῶ τοιοῦτον εἶναι οἶον τὸ ἴσον, ἢ οὐδέν;

Καὶ ποῶν γε, ἔφη, ἐνδεῖ.

Οὐκοῦν ὁμοιοποιήκει, ὅταν τίς τι ἰδῶν ἐννοήσῃ ὅτι βού-
10 λεται μὲν τούτο ὁ νῦν ἐγὼ ὄρω εἶναι οἶον ἄλλο τι τῶν ὄντων,
e ἐνδεῖ δὲ καὶ οὐ δύναται τοιοῦτον εἶναι [ἴσον] οἶον ἐκείνο, ἀλλ'

B 6 ἴσα B: τὰ ἴσα T B 8-9 τῶ... τῶ B γρ. W: τότε... τότε
T W γρ. B C 13 ἂν B: γὰρ ἂν B 2 T W d i ἀνωσότης εἴτε ὄμοιον T
d 4 δέ; B: δὲ τῶδ' T d 5 τοῖς W: ἐν τοῖς B T d 6 τὰ δ W:
τὸ πρ. B (ut vid.): θ T: om. B in ms. ἔστω B W: ἔστω ἴσον T b
π: T W: τῶ B d 7 τῶ] τῶν Heindorf e i ἴσον secl. Mudge
ἀλλ' ἔστω] ἀλλ' ἀλλοῦ ἔστω in marg. B

ἔστω φανυλόμενον, ἀναγκαῖον που τὸν τούτο ἐννοοῦντα τυχεῖν
προειδῶσα ἐκείνο ᾧ φησιν αὐτὸ προσευκέναι μὲν, ἐνδεεστέρως
δὲ ἔχειν;

'Ανάγκη.

Τί οὖν; τὸ τοιοῦτον πεπνυθήμεν καὶ ἡμεῖς ἢ οὐ περὶ τε
τὰ ἴσα καὶ αὐτὸ τὸ ἴσον;

Παντάσασί γε.

'Ανωκαῖον ἄρα ἡμᾶς προειδέναι τὸ ἴσον πρὸ ἐκείνου τοῦ
Χρόνου ὅτε τὸ πρῶτον ἰδῶντες τὰ ἴσα ἐνενοήσαμεν ὅτι
ὀρέγεται μὲν πάντα ταῦτα εἶναι οἶον τὸ ἴσον, ἔχει δὲ
ἐνδεεστέρως.

'Ἔστι ταῦτα.

'Αλλὰ μὴν καὶ τότε ὁμοιοποιήμεν, μὴ ἄλλοθεν αὐτὸ ἐν- 5
νενοήκεναι μῆδὲ δυνατὸν εἶναι ἐννοήσασθαι ἀλλ' ἢ ἐκ τοῦ ἰδέειν
ἢ δῆσασθαι ἢ ἐκ τῆς ἀλλοτῆς τῶν αἰσθήσεων· ταῦτων δὲ
πάντα ταῦτα λέγω.

Ταῦτων γὰρ ἔστω, ὦ Σώκρατες, πρὸς γε ὁ βούλεται
δηλῶσαι ὁ λόγος.

'Αλλὰ μὲν διη ἔκ γε τῶν αἰσθήσεων δεῖ ἐννοήσασθαι ὅτι
πάντα τὰ ἐν ταῖς αἰσθήσεσιν ἐκείνου τε ὀρέγεται τοῦ ὁ B
ἔστω ἴσον, καὶ αὐτοῦ ἐνδεεστέρᾳ ἔστω· ἢ πῶς λέγομεν;

Οὔτως.

Πρὸ τοῦ ἄρα ἄρξασθαι ἡμᾶς ὄρω καὶ ἀκούειν καὶ τῶλλα
αἰσθάνεσθαι τυχεῖν ἔδει που εὐληφῶσας ἐπιστήμην αὐτοῦ 5
τοῦ ἴσου ὅτι ἔστω, εἰ ἐμέλλομεν τὰ ἐκ τῶν αἰσθήσεων ἴσα
ἐκτεῖε ἀνίστασθαι, ὅτι προθυμείηται μὲν πάντα τοιαῶν· εἶναι οἶον
ἐκείνου, ἔστω δὲ αὐτοῦ φανυλόμενα.

'Ανάγκη ἐκ τῶν προειρημένων, ὦ Σώκρατες.

Οὐκοῦν γενεόμενοι εὐθύς ἐωρῶμεν τε καὶ ἠκούομεν καὶ τὰς 10
ἄλλας αἰσθήσεις εἰχόμεν;

Πάνυ γε.

e 2 τυχεῖν B T: τυχεῖν B: W e 6 τὸ T b: om. B ἢ B:
T W: om. B a 9 γὰρ in marg. T a i i γε T W: om. B
b i τε B T: γε W τῶν B: τῶδ' T b 4 τὸν ἄρα B: γὰρ τοῦ T
p i u s καὶ B: ἢ T b 7 τοιαῶν B: τὰ τοιαῶνα T

c *Είδει δέ γε, φημέυ, πρὸ τούτων τῆν τοῦ ἴσου ἐπιστήμην εὐληφέναι;

Ναί.

5 Πρὸν γενέσθαι ἄρα, ὡς ἔουκευ, ἀνάγκη ἡμῶν αὐτῆν εὐληφέναι.

*Εοικει.

10 Οὐκοῦν εἰ μὲν λαβόντες αὐτῆν πρὸ τοῦ γενέσθαι ἔχουτες ἐγενόμεθα, ἠπιστάμεθα καὶ πρὶν γενέσθαι καὶ εἴθως γενόμενοι οὐ μόνον τὸ ἴσον καὶ τὸ μέγιστον καὶ τὸ ἔλαττον ἀλλὰ καὶ σύμπαντα τὰ τοιαῦτα; οὐ γάρ περὶ τοῦ ἴσου νυνὶ ὁ λόγος ἡμῶν μάλλων τι ἢ καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ καλοῦ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ δικαίου καὶ ὁσίου καί, ὅπερ λέγω, περὶ ἀπάντων οἷς ἐπισφραγίζομεθα τὸ “ αὐτὸ ὃ ἔστι ” καὶ ἐν ταῖς ἐρωτήσεσιν ἐρωτῶντες καὶ ἐν ταῖς ἀποκρίσεσιν ἀποκρινόμενοι. ἄσπε ἀναγκῶν ἡμῶν τούτων πάντων τὰς ἐπιστήμας πρὸ τοῦ 5 γενέσθαι εὐληφέναι.

*Εστι ταῦτα.

Καὶ εἰ μὲν γε λαβόντες ἐάσοιτε μὴ ἐπιληφίσμεθα, εἰδούρας ἀεὶ γίγνεσθαι καὶ ἀεὶ διὰ βίου εἰδέσθαι· τὸ γὰρ εἰδέσθαι τοῦτ' ἔστιν, λαβόντα του ἐπιστήμην ἔχειν καὶ μὴ 10 ἀπολαβεκέσθαι· ἢ οὐ τοῦτο λέγομεν, ὦ Σιμμία, ἐπιστήμης ἀποβολήν;

e Πάντως δήπου, ἔφη, ὦ Σώκρατες.

Εἰ δέ γε οἴμαι λαβόντες πρὶν γενέσθαι γιγνώμενοι ἀπολέσασθαι, ὄσπερον δὲ ταῖς αἰσθήσεσι χρώμενοι περὶ αὐτὰ ἐκείνας ἀναλαμβάνομεν τὰς ἐπιστήμας ἄς ποτε καὶ πρὶν 5 ἔχουμεν, ἄρ' οὐχ ὁ καλοῦμεν μανθάνειν οἰκείων ἂν ἐπιστήμην ἀναλαμβάνειν εἴη; τοῦτο δέ που ἀναμνησκέσθαι λέγουτες ὀρθῶς ἂν λέγομεν;

Πάνυ γε.

g i τοῦτων B T: τοῦτων B² c i i ἢ T W: om. B d 2 πρὸ τοῦ scripti: τοῦτο B T W: τὸ Iambh. d 4 ἡμῶν B: ἡμῶν εἶναι B² T W πρὸτων B: ἀπάντων B² T W d 7 μὴ ἐκείσοιτε B² I W d 8 εὐ- δούρας B W t: εἰδούρας T b καὶ ἀεὶ T W: καὶ B d 10 ὁ Σιμμία om. T e i πέντων B T: πέντων B² W e 3 αὐτὰ B T: ταῦτα W e 5 ἂν T: om. B e 6 εἴη T: ἂν εἴη B

Δυνατὸν γάρ δι' ἡ τοῦτο γε ἐφάνη, αἰσθόμενόν τι ἢ ἰδόντα ἢ ἀκούσαντα ἢ τινα ἄλλην αἰσθήσειν λαβόντα ἔσπερον τι ἀπὸ 5 τοῦτου ἐνωπίσσαι ὃ ἐπελέγηστο, ὃ τοῦτο ἐπιησάμεθα ἀπόμοιων ὧν ἢ ὃ ὁμοίων ὄσπε, ὅπερ λέγω, διούτω θέρεται, ἥτοι ἐπι- στάμενοι γε αὐτὰ γενόμεναι καὶ ἐπιστάμεθα διὰ βίου πάντες, 5 ἢ ὄσπερον, οὗς φημεν μανθάνειν, οὐδὲν ἀλλ' ἢ ἀναμνησκόμεναι οὗτοι, καὶ ἢ μάθησις ἀνάμνησις ἂν εἴη.

Καὶ μάλα δι' ὅσως ἔχει, ὦ Σώκρατες. ὄσπερον οὖν αἰρή, ὦ Σιμμία; ἐπιστάμενους ἡμῶς γεγο- 10 νέσαι, ἢ ἀναμνησκέσθαι ὄσπερον ὧν πρότερον ἐπιστήμην εὐληφότες ἡμεῖς;

Οὐκ ἔχω, ὦ Σώκρατες, ἐν τῷ παρόντι ἐλέσθαι.

Τί δέ; τῶδε ἔχεις ἐλέσθαι, καὶ πῆ σὺ δοκεῖ περὶ αὐτοῦ; ἀπὴρ ἐπιστάμενος περὶ ὧν ἐπίσταται ἔχει ἂν δοῦναι λόγον 5 ἢ οὐ;

Πολλὴ ἀνάγκη, ἔφη, ὦ Σώκρατες.

Ἡ καὶ δοκοῦσί σοι πάντες ἔχειν δοῦναι λόγον περὶ τοῦ- 10 των ὧν νυνδὴ ἐλέγομεν;

Βουλόμην μωρῶν, ἔφη ὁ Σιμμίας· ἀλλὰ πολὺ μάλλον 10 φοβούμαι μὴ αὐρίων τρηκιδε οὐκέτι ἢ ἀνθρώπων οὐδέις ἀξίως οἶός τε τοῦτο ποιῆσαι.

Οὐκ ἄρα δοκοῦσί σοι ἐπίστασθαι γε, ἔφη, ὦ Σιμμία, c πάντες αὐτά;

Οὐδαμῶς.

*Αναμνησκόμεναι ἄρα ἄ ποτε ἐμάθοι;

Ἄνάγκη.

Πότε λαβοῦσαι αἰ ψυχὰ ἡμῶν τῆν ἐπιστήμην αὐτῶν; οὐ γάρ δι' ἀφ' οὗ γε ἀνθρώποι γενόμεναι.

Οὐδ' ἤτη.

Πρότερον ἄρα.

Ναί.

a i αἰσθόμενόν W a 4 θέρεται B² T W: τὰ ἔρετα B b 4 τῶδε W: om. B T c 4 ἄ ποτε B: ποτε & T c 6 αὐτῶν B · om. T

Ἦσαν ἄρα, ᾧ Σιμμία, αἰ ψυχαὶ καὶ πρότερον, πρὶν εἶναι ἐν ἀνθρώπου εἶδει, χωρὶς σωματίων, καὶ φρονησων εἶχον.

Εἰ μὴ ἄρα ἅμα γυγνώμενοι λαμβάνομεν, ᾧ Σώκρατες, ταύτας τὰς ἐπιστήμας· οὗτος γὰρ λέγεται ἔτι ὁ Χρόνος.

Εἶεν, ᾧ ἔταίρε· ἀπόλλυμεν δὲ αὐτὰς ἐν ποίῳ ἄλλῳ χρόνῳ; — οὐ γὰρ δὴ ἔχοντες γε αὐτὰς γυγνώμεθα, ὡς ἄσπι ὁμοιολογήσαμεν— ἢ ἐν τούτῳ ἀπόλλυμεν ἐν ᾧτερον καὶ λαμβάνομεν; ἢ ἔχεις ἄλλου τινὰ εἰπεῖν χρόνον;

Οὐδαμῶς, ᾧ Σώκρατες, ἀλλὰ ἔλαθον ἑμαυτὸν οὐδὲν εἰπών.

Ἄρ' οὖν οὕτως ἔχει, ἔφη, ἡμῶν, ᾧ Σιμμία; εἰ μὲν ἔσται ἂ θρολυθῆμεν ἀεὶ, καλὸν τέ τι καὶ ἀγαθὸν καὶ πᾶσα ἢ τουαυτη οὐσία, καὶ ἐπι ταυτην τὰ ἐκ τῶν αἰσθήσεων πάντα ἀναφέρομεν, ἠπάροχουσαν πρότερον ἀνευρεσκότες ἡμετέρων οὐσων, καὶ ταῦτα ἐκείνη ἀπεκείλομεν, ἀναγκαῖον, οὕτως ᾧστερ καὶ ταῦτα ἔσται; οὕτως καὶ τῆν ἡμετέρων ψυχῶν εἶναι καὶ πρὶν γεγυρῆναι ἡμᾶς· εἰ δὲ μὴ ἔσται ταῦτα, ἄλλως ἂν ὁ λόγος οὕτος εἰρημέμος εἴη; ἄρ' οὕτως ἔχει, καὶ ἴση ἀνάγκη ταῦτά τε εἶναι καὶ τὰς ἡμετέρας ψυχὰς πρὶν καὶ ἡμᾶς γεγυρῆναι, καὶ εἰ μὴ ταῦτα, οὐδὲ τίδεις;

Ἦπερβῶς, ᾧ Σώκρατες, ἔφη ὁ Σιμμίας, δοκεῖ μοι ἢ αὐτῇ ἀνάγκη εἶναι, καὶ εἰς καλὸν γε καταφεύγει ὁ λόγος εἰς τῆν οὐσίαν ἢν σὺ νῦν λέγεις· οὐ γὰρ ἔχω ἔγωγε οὐδὲν οὕτω μοι ἐναργὲς ὡς τοῦτο, τὸ πάντα τὰ τοιαῦτ' εἶναι ὡς οὕτω τε μάλιστα, καλὸν τε καὶ ἀγαθὸν καὶ τᾶλλα πάντα ἂ οὕτω τε νυνδὴ ἔλκεες· καὶ ἔμοιγε δοκεῖ ἰκανῶς ἀποδοδεύεσθαι.

Τί δὲ δὴ Κέβητι; ἔφη ὁ Σωκράτης· δεῖ γὰρ καὶ Κέβητι πείθεσθαι.

Ἰκανῶς, ἔφη ὁ Σιμμίας, ὡς ἔγωγε οὔμαι· καίτοι καρτεροῦσθαι
ο 11 πρὶν ἂν W ο 14 ἅμα W: om. B T ο 15 ὁ om. W
d 3 ἐν ᾧτερον B: ᾧτερον T d 7 ἐφη ἡμῶν ἔχει W d 8 τῆ B² T W:
om. B ο 8 ἐφη ᾧ σόκρατες W α 4 πάντα B T: ἀπαντα B² W
α 5 ἐμοι εἰδοκει B: ἔμοιγε B² T: μοι γε W

ταυτος ἀνθρώπων ἔσται πρὸς τὸ ἀπιστεῖν τοῖς λόγοις. ἀλλ' οἷμαι οὐκ ἐνδεδῶς τοῦτο πεπεισθαι αὐτῶν, ὅτι πρὶν γενέσθαι ἡμᾶς ἢν ἡμῶν ἢ ψυχῆ· εἰ μὲντοι καὶ ἐπειδὴν ἀποθάνωμεν ἐτι ἔσται, οὐδὲ αὐτῶ μοι δοκεῖ, ἔφη, ᾧ Σώκρατες, ἀποδοδεῖσθαι, ἀλλ' ἐτι ἐπέστηκεν ὁ νυνδὴ Κέβητι ἔλεγες, τὸ τῶν πολλῶν, ὅπως μὴ ἅμα ἀποθησκόντος τοῦ ἀνθρώπου διασκεδῶνται ἢ ψυχῆ καὶ αὐτῆ τοῦ εἶναι τοῦτο τέλος ἢ· τί γὰρ κωλύει γίνεσθαι μὲν αὐτῆν καὶ συνίστασθαι ἄλλοθεν ποθεν καὶ εἶναι πρὶν καὶ εἰς ἀνθρώπειον σῶμα ἀφικέσθαι, ἐπειδὴν δὲ ἀφικῆται καὶ ἀπαλλάττηται τούτου, τότε καὶ αὐτῆν τελευτᾶν καὶ διαφθείρεσθαι;

Εὐ λέγεις, ἔφη, ᾧ Σιμμία, ὁ Κέβητι. φαίνεται γὰρ ᾧστερ ἡμῶν ἀποδοδεῖσθαι οὐ δεῖ, ὅτι πρὶν γενέσθαι ἡμᾶς ἢν ἡμῶν ἢ ψυχῆ, δεῖ δὲ προσσποδεῖξθαι ὅτι καὶ ἐπειδὴν ἀποθάνωμεν οὐδὲν ἦτρον ἔσται ἢ πρὶν γενέσθαι, εἰ μέλλει τέλος ἢ ἀποδεῖξθαι ἔξεν.

Ἀποδοδεύεται μὲν, ἔφη, ᾧ Σιμμία τε καὶ Κέβητι, ὁ Σωκράτης, καὶ νῦν, εἰ θέλεις συνθεῖναι τοῦτόν τε τῶν λόγων εἰς ταῦτόν καὶ ὅν πρὸ τούτου ὁμοιολογήσαμεν, τὸ γίνεσθαι πᾶν τὸ ζῶν ἐκ τοῦ τεθνεῶτος. εἰ γὰρ ἔσται μὲν ἢ ψυχῆ καὶ πρότερον, ἀνάγκη δὲ αὐτῆ εἰς τὸ ζῆν ἰούσῃ τε καὶ γυγνώμενῃ μαθησθῆναι ἄλλοθεν ἢ ἐκ θανάτου καὶ τοῦ τεθνήσκειν γίνεσθαι, πῶς οὐκ ἀνάγκη αὐτῆν καὶ ἐπειδὴν ἀποθάνῃ εἶναι, ἐπειδὴ γε δεῖ αὐθις αὐτῆν γίνεσθαι; ἀποδοδεύεται μὲν οὖν ᾧστερ λέγεις καὶ νῦν. ὅμως δὲ μοι δοκεῖς σὺ τε καὶ Σιμμίας ἠδέως ἂν καὶ τοῦτον διαπραγματεύεσθαι τῶν λόγων ἐτι μάλλων, καὶ δεδῆναι τὸ τῶν παιδῶν, μὴ ὡς ἀνηθῶς ὁ ἀνεμος αὐτῆν ἐκβαίνουσαν ἐκ τοῦ σώματος δια-

8 9 ἐστὴν . . . ἀπιστεῖν in marg. T τοῖς in ras. T b 2 docket
om. pr. W ᾧ σόκρατες ἔφη T b 4 ἅμα B² T W: om. B δια-
σκεδῶνται Mathiae b 6 ἀπόθεν Bekker: ἐλάσθεν B T W c 3 δεῖ
B: δεῖν T ἢν B: ἐτι εἰ T (εἰ s. v.) W ο 5 ἔειπεν T: ἔλεγεν B
c 9 μὲν B: om. T W d 2 καὶ B: τε καὶ ἐκ T d 3 αὐτῆν T b:
αὐτῆ B (ut vid.) W d 4 γε B: δὲ T sed punct. not.
αὐτῆν
αὐθις W d 5 λέγεις Par. 1811: λέγεται B T W

e φυσῶ καὶ διασκεδάωνται, ἄλλως τε καὶ ὄταν τόχη τις μὴ ἐν
τημελίῳ ἀλλ' ἐν μεγάλῳ τῷ πνεύματι ἀποθηήσκειν.

Καὶ ὁ Κέβης ἐπυλελάστας, ὧς δεδιότων, ἔφη, ὁ Σώκρῃτες,
πειρῶ ἀπαπειθεῖν· μάλλον δὲ μὴ ὡς ἡμῶν δεδιότων, ἀλλ'
ἴσως ἐν τις καὶ ἐν ἡμῶ παῖς ὄστις τὰ τουαῦτα φοβέεται.
τοῦτον οὖν πειρῶ μεταπειθεῖν μὴ δεδιέναι τῶν θάνατον ὄσπερ
τὰ μορμολύκεια.

Ἄλλὰ χροί, ἔφη ὁ Σωκράτης, ἐπιῶδεν αὐτῷ ἐκείστις ἡμέρας
ἕως ἂν ἐξέπῳσται·

73 Πόθεν οὖν, ἔφη, ὁ Σώκρῃτες, τῶν τουούτων ἀγαθῶν ἐπῳδῶν
ληηρόμεθα, ἐπειδὴ σὺ, ἔφη, ἡμῶς ἀπολέπεις;

Πολλὴ μὲν ἡ Ἑλλάς, ἔφη, ὁ Κέβης, ἐν ᾗ ἐπεισὶ που
ἀγαθοὶ ἄνδρες, πολλὰ δὲ καὶ τὰ τῶν βαρβάρων γένη, οὐδ'
5 πᾶντας χροί διερευνησθεὶς ζητούντας τουούτων ἐπῳδῶν, μήτε
Χορημάτων φειδομένους μήτε πόνων, ὡς οὐκ ἔστιν εἰς ὅτι
ἂν εὐκαιρότερον ἀναλόκωτε χρηήματα. ζητεῖν δὲ χροί καὶ
αὐτοὺς μετ' ἀλλήλων· ἴσως γὰρ ἂν οὐδὲ βῆδῶς εὔροιστε
μάλλον ἡμῶν δυναμένων τοῦτο ποιεῖν.

10 Ἄλλὰ ταῦτα μὲν οἱ, ἔφη, ὑπάρξει, ὁ Κέβης· ὄθεν δὲ
b ἀπελίπομαι ἐπαυλέθωμαι, εἰ σοι ἠδομένῳ ἔσται.

Ἄλλὰ μὴν ἠδομένῳ γε· πῶς γὰρ οὐ μέλλει;
Καλῶς, ἔφη, λέγεις.

Οὐκοῦν τοιούδε τι, ἦ ὁ δ' ὅς ὁ Σωκράτης, δεῖ ἡμῶς ἀπερέσθαι
5 ἑαυτοῦς, τῷ πόλῳ τῶν ἄρα προσήκει τοῦτο τὸ πάθος πάσχειν,
τὸ διασκεδάωντοθα, καὶ ὑπέρ τοῦ πόλου τῶος δεδιέναι μὴ
πᾶθῃ αὐτό, καὶ τῷ πόλῳ τῶν <οὐ>. καὶ μετὰ τοῦτο οὐ
ἐπισκεύασθαι πότρου [ἦ] ψυχῆ ἔσται, καὶ ἐκ τούτων
θαρεῶν ἢ δεδιέναι ὑπέρ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς;

10 Ἄληθῆ, ἔφη, λέγεις.
c Ἀρ' οὖν τῷ μὲν συντεθέντι τε καὶ συνθέτῳ ὄντι φύσει

e 6 περιῶ μεταπειθεῖν W: περιῶμεθα πείθειν B T e 9 ἐπεσῶσται
Vind. a1 T2: ἐξασῶσται T: ἐξασῶσται W: ἐξασῶσται B γρ. W et in
mag. t a i ἐγνάων pr. T a 7 ἂν εὐκαιρότερον T: ἀνοικαιρότερον
B W γρ. T a i ὑπερέξει ἔφη B2 T W d i ἀπελείπομαι T W
b 4 ἀπερέσθαι T W Olymp.: ἐπέσθαι B b 6 τῷ T W Olymp.: τῶ B
b 7 ὄθ add. Heindorf. b 8 ἦ B: om. T W

προσῆκει τοῦτο πάσχειν, διαιεβήθηναι ταύτη ἡπερ συντεθή·
εἰ δέ τι τυγχάνει ὄν ἀσύνθετον, τούτῳ μόνῳ προσῆκει μὴ
πάσχειν ταῦτα, εἴπερ τῷ ἄλλῳ;

Δοκεῖ μοι, ἔφη, οὕτως ἔχειν, ὁ Κέβης.
Οὐκοῦν ἀπερ αἰεὶ κατὰ ταῦτα καὶ ὁσαύτως ἔχει, ταῦτα
μάλιστα εἰκὸς εἶναι τὰ ἀσύνθετα, τὰ δὲ ἄλλοτ' ἄλλως καὶ
μῆδεσσε κατὰ ταῦτά, ταῦτα δὲ σύνθετα;

Ἐμογε δοκεῖ οὕτως.
Ἰαμεν οἱ, ἔφη, ἐπὶ ταῦτά ἐφ' ἀπερ ἐν τῷ ἔμπροσθεν 10
λόγῳ. αὐτῇ ἡ οὐσία ἦς λόγον δίδωμεν τοῦ εἶναι καὶ ἐρω- d
τῶντες καὶ ἀποκρυπόμενοι, πότρου ὁσαύτως αἰεὶ ἔχει κατὰ
ταῦτά ἢ ἄλλοτ' ἄλλως; αὐτὸ τὸ ἴσον, αὐτὸ τὸ καλόν, αὐτὸ
ἕκαστον ὁ ἔσται, τὸ ὄν, μὴ ποτε μεταβολῆν καὶ ἡτηνοῦν
ἐνδέχεται; ἢ αἰεὶ αὐτῶν ἕκαστον ὁ ἔσται, μοινοειδὲς ὄν αὐτὸ 5
καθ' αὐτό, ὁσαύτως κατὰ ταῦτά ἔχει καὶ οὐδέποτε οὐδαμῆ
οὐδαμῶς ἀλλοιώσων οὐδεμίαν ἐνδέχεται;

Ὀσαύτως, ἔφη, ἀνύκκη, ὁ Κέβης, κατὰ ταῦτά ἔχειν, ὡ
Σώκρῃτες.

Τί δὲ τῶν πολλῶν καλῶν, οἷον ἀνθρώπων ἢ ἵππων ἢ 10
ἡματιῶν ἢ ἄλλων ὡτηνωποῦν τουούτων, ἢ ἴσων [ἦ] καλῶν] ἢ e
πᾶντων τῶν ἐκείνοις ὁμοιῶν; ἄρα κατὰ ταῦτά ἔχει, ἢ πᾶν
τούτωντων ἐκείνοις οὐτε αὐτὰ αὐτοῖς οὐτε ἀλλήλοισ οὐδέποτε
ὡς ἔπος εἶπεῖν οὐδαμῶς κατὰ ταῦτά;

Οὕτως αὖ, ἔφη ὁ Κέβης, ταῦτα· οὐδέποτε ὁσαύτως ἔχει. 5
Οὐκοῦν τούτων μὲν κἂν ἀψυαο κἂν ἴσοις κἂν παῖς ἄλλαις 79
αἰσθησων αἰσθητο, τῶν δὲ κατὰ ταῦτά ἐχόντων οὐκ ἔσται
ὄθ' ποτ' ἂν ἀλλῶ ἐπιδάβοιο ἢ τῷ τῆς διαταίας λογητωμῶ,
ἀλλ' ἔσται αὐτῇ τὰ τουαῦτα καὶ οὐχ ὁρατά;

e 4 ταῦτα B (sed punct. not.): τὰ αὐτά T e 7 τῶν A Heindorf
e 8 δὲ B T: δὲ εἶναι B2 W t d a κατὰ ταῦτα B2 T: κατὰ τὰ
αὐτὰ W: κατὰ τὰ B
κἂν om. T d io καλῶν secl. Classen e i ἢ ante
οὐδέποτε B2 W e 3 οὐτε B T: καὶ οὐτε B2 W
T b: om. B ταῦτα B2 T: om. B a 4 αὐτῇ ἀδέξ, αὐτῇ constant
pr. T Ars.: ἀδέξ, ἀείθ B ὁρατά B: ὁρατά T (sed ex emend.) W
PLATO, VOL. I. 8

5 Παντάσασιν, ἔφη, ἀληθῆ λέγεις.
 Ὡμειν οὖν βούλει, ἔφη, δύο εἶδη τῶν ὄντων, τὸ μὲν
 ὄρατόν, τὸ δὲ αἰδέσι;
 Ὡμειν, ἔφη.
 Καὶ τὸ μὲν αἰδέσι ἀεὶ κατὰ ταῦτ' ἔχω, τὸ δὲ ὄρατόν
 10 μῆδέποτε κατὰ ταῦτ' αἰ;
 Καὶ τοῦτο, ἔφη, θῶμειν.
 φέρε δῆ, ἦ δ' ὅς, ἄλλο τι ἡμῶν αὐτῶν τὸ μὲν σῶμά ἐστι,
 15 τὸ δὲ ψυχῆ;
 Οὐδὲν ἄλλο, ἔφη.
 Ποτέρω οὖν ὁμιώτερον τῶ εἶδει φαμὲν ἂν εἶναι καὶ
 5 συγγενέστερον τὸ σῶμα;
 Πιαυτί, ἔφη, τοῦτό γε δηλόν, ὅτι τῶ ὄρατῶ.
 Τί δὲ ἡ ψυχῆ; ὄρατόν ἢ αἰδέσι;
 Οὐχ ἕν' ἀθροῶτων γε, ὦ Σώκρατες, ἔφη.
 10 Ἄλλα μὴν ἡμεῖς γε τὰ ὄρατ' αἰ καὶ τὰ μὴ τῆ τῶν ἀθροῶτων
 τῆ τῶν ἀθροῶτων.
 Τί οὖν περὶ ψυχῆς λέγομεν; ὄρατόν ἢ ἀόρατον εἶναι;
 Οὐχ ὄρατόν.
 Αἰδέσι ἄρα;
 15 Ναί.
 Ὁμιώτερον ἄρα ψυχῆ σῶματός ἐστιν τῶ αἰδέει, τὸ δὲ τῶ
 ὄρατῶ.
 20 Πᾶστα ἀνάγκη, ὦ Σώκρατες.
 Οὐκοῦν καὶ τόδε πάλαι ἐλέγομεν, ὅτι ἡ ψυχῆ, ὅταν μὲν
 τῶ σῶματι προσχρηθῆται εἰς τὸ σκοπεῖν τι ἢ διὰ τοῦ ὄρατ' ἢ
 διὰ τοῦ αἰδέειν ἢ δι' ἄλλης τινος αἰσθήσεως—τοῦτο γάρ
 25 ἐστὶν τὸ διὰ τοῦ σῶματος, τὸ δι' αἰσθήσεως σκοπεῖν τι—

a 6 *βοῦλει* B T Stob. : *ei boulei* B¹ W b 4 *φαμὲν* T Stob. : *φαμῶμεν*
 B Eus. b 9 *μὴν* T W Eus. Stob. : *om.* B b 10 *ἐλέγομεν* B¹ T W
 (ante *φύσει*) Eus. Stob. : *ἀέγομεν* B b 12 *ἀέγομεν* B T Eus. Stob. :
ἀέγομεν B¹ W t ἢ ἀόρατον B Eus. Stob. : *om.* T c 2 *ἀι-*
σθησεν B T W Eus. Stob. : *ἀέγομεν* Theodoretus c 5 *αἰσθήσεως*
 B T W Stob. : *αἰσθησεν* B

τότε μὲν ἔλκεται ὑπὸ τοῦ σῶματος εἰς τὰ οὐδέποτε κατὰ
 ταῦτ' ἔχοντα, καὶ αὐτῆ πλανῶντα καὶ ταρόντα καὶ εἰλιγγυῶ
 ὄσπερ μεθούσα, ἄτε τουούτων ἐφαπτομένη;
 Πᾶν γε.

Ἄρα δὲ γε αὐτῆ καθ' αὐτὴν σκοπῆ, ἐκέλευε οἴχεται εἰς δ
 τὸ καθάρων τε καὶ αἰεὶ ὄν καὶ ἀθάνατον καὶ ὁσαύτως ἔχων,
 καὶ ὡς συγγενῆς οὕσα αὐτοῦ αἰεὶ μετ' ἐκείνου τε γίγνεται,
 ὅτανπερ αὐτῆ καθ' αὐτὴν γένηται καὶ ἔξῃ αὐτῆ, καὶ πέπασται
 5 τε τοῦ πλάου καὶ περὶ ἐκείνα αἰεὶ κατὰ ταῦτ' ὁσαύτως ἔχει, 5
 ἄτε τουούτων ἐφαπτομένη· καὶ τοῦτο αὐτῆς τὸ πάθημα φρο-
 νησις κέκληται;

Παντάσασιν, ἔφη, καλῶς καὶ ἀληθῆ λέγεις, ὦ Σώκρατες.
 Ποτέρω οὖν αὖ σοι δοκεῖ τῶ εἶδει καὶ ἐκ τῶν πρόσθεν καὶ ἐκ
 τῶν νῦν λεγομένων ψυχῆ ὁμιώτερον εἶναι καὶ συγγενέστερον;
 5 Πᾶς ἂν μοι δοκεῖ, ἦ δ' ὅς, συγχωρήσῃται, ὦ Σώκρατες, ἐκ
 ταύτης τῆς μεθόδου, καὶ ὁ δυναθέστατος, ὅτι ὄλα καὶ
 10 παντὶ ὁμιώτερόν ἐστι ψυχῆ τῶ αἰεὶ ὁσαύτως ἔχοντι μᾶλλον
 ἢ τῶ μῆ.
 Τί δὲ τὸ σῶμα;
 15 Τῶ ἐρέω.

Ἄρα δὴ καὶ τῆθε ὅτι ἐπειδὴν ἐν τῶ αὐτῶ ὄσσι ψυχῆ καὶ
 σῶμα, τῶ μὲν δουλεύειν καὶ ἄρχεσθαι ἢ φύσις προστάττει, 80
 τῆ δὲ ἄρχειν καὶ δεσπόζειν· καὶ κατὰ ταῦτα αὐ πότρου σοι
 δοκεῖ ὁμοῖον τῶ θείῳ εἶναι καὶ πότρου τῶ θνητῶ; ἢ οὐ
 20 δοκεῖ σοι τὸ μὲν θέλων οἶον ἄρχειν τε καὶ ἡγεμονεύειν πεφου-
 κῆται, τὸ δὲ θνητὸν ἄρχεσθαι τε καὶ δουλεύειν;
 Ἔμοιγε.

Ποτέρω οὖν ἡ ψυχῆ εἴκειν;
 Διηλα δῆ, ὦ Σώκρατες, ὅτι ἡ μὲν ψυχῆ τῶ θείῳ, τὸ δὲ
 σῶμα τῶ θνητῶ.

c 6 *τότε* B² T Eus. : *τὸ* B Stob. : *ὅτε* W d 3 *τε in ras.* B
 d 4 *γένηται* B T Eus. Stob. : *γίγνηται* B¹ W d 5 *τε* B T : *γε* W t
 d 8 *ἀληθῆ* B T Stob. : *ἀληθῶς* B¹ W d 9 *πρόσθεν* B² T W Eus.
 Stob. : *ἐμπροσθεν* B t e 2 *μοι* B : *ἐμοιγε* B¹ T W Eus. Stob. e 8 *δῆ*
 B T Eus. Olymp. : *δὲ* W Stob. a 2 *τῆ ex τῆ* T *κατὰ ταῦτα* B
 B¹ T W : *καταστὰ* B

10 Σκόπει δή, ἔφη, ὦ Κέβης, εἰ ἐκ πάντων τῶν εἰρημνέων
 b τῶς ἡμῶν συμβαίνει, τῷ μὲν θεῷ καὶ ἀθανάτῳ καὶ νοητῷ
 καὶ μορσοειδῇ καὶ ἀιδιανύτῳ καὶ αἰεὶ ὄσπυτος κατὰ ταῦτα
 ἔχοντι ἑαυτῷ ὁμοίωτον εἶναι ψυχῇ, τῷ δὲ ἀβρωπιῶν καὶ
 θηρητῷ καὶ πολυειδῇ καὶ ἀνοήτῳ καὶ διαλυτῷ καὶ μηδέποτε
 5 κατὰ ταῦτα ἔχοντι ἑαυτῷ ὁμοίωτον αἰεὶ εἶναι σῶμα. ἔχοντ'
 τὶ παρὰ ταῦτα ἄλλο λέγειν, ὦ φίλε Κέβης, ἢ οὐχ οὕτως ἔχει;
 Οὐκ ἔχομεν.

Τί οὖν; τούτων οὕτως ἔχόντων ἄρ' οὐχὶ σῶματι μὲν
 ταχὺ διαλύεσθαι προσήκει, ψυχῇ δὲ αἰεὶ τὸ παραπάνω ἀδια-
 10 λυτῷ εἶναι ἢ ἐγγύς τι τούτου;

c Πῶς γὰρ οὐ;

Ἐπινοεῖς οὖν, ἔφη, ἐπειδὴ ἀποθάμη ὁ ἀβρωπιος, τὸ μὲν
 ὄρατον αὐτοῦ, τὸ σῶμα, καὶ ἐν ὄρατῳ κείμενον, ὁ δὲ νεκρὸν
 καλούμεν, ᾧ προσήκει διαλύεσθαι καὶ διασπῆσθαι καὶ δια-
 5 πείσθαι, οὐκ εὐθὺς τούτων οὐδὲν πέπονθεν, ἀλλ' ἐπιεικῶς
 σιγῶν ἐπιμένει χρόνον, ἕαν μὲν τις καὶ χαριεύρας ἔχων τὸ
 σῶμα τελευτήσῃ καὶ ἐν τοιαύτῃ ἄρῃ, καὶ πάνυ μάλα· συμ-
 πειρὸν γὰρ τὸ σῶμα καὶ ταριχευθῆναι, ὅσπερ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ
 ταριχευθέντες, ἀλγίου ὄλου μένει ἀμήχανον ὅσον χρόνον,
 10 εἴνια δὲ μέρη τοῦ σώματος, καὶ αὐ σαπῆ, ὅσῳ τε καὶ νεύρα
 καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, ὅμως ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀθάνατά ἐστιν·
 ἢ οὐ;

Ναί.

Ἡ δὲ ψυχὴ ἄρα, τὸ αἰδέε, τὸ εἰς τοιοῦτον τόπον ἔτρου
 5 οἰχόμενον γενναίαν καὶ καθαρὸν καὶ αἰοῆ, εἰς Ἄιδου ὡς
 ἀληθάς, παρὰ τὸν ἀγαθὸν καὶ φρόνιμον θεόν, οἷ, αὐν θεός

b2 κατὰ B Eus. Stob.: καὶ κατὰ T
 T W Eus. Stob. b6 ἢ Schanz: ἢ B: ἢ W: ὡς T Eus. Stob.: ἢ
 marg. i: ἢ ὡς marg. b c2 ἔπειδὴ B: ἔρι ἔπειδὴ B: T W Eus. Stob.
 c3 αὐτοῦ τὸ B Eus.: αὐτοῦ I Stob. c4 καὶ διακρινέσθαι T W B
 Eus. Stob.: om. B c7 ἄρα T W B Eus. Stob.: ἡμέτερον
 d5 ἔτρου τὸνον Ars. d6 τὸν γενναίον Ars. d7 τὸν ἀγαθὸν
 θεόν (καὶ φρόνιμον) Ars. (ut vid.) of ἢ Ars. (ut vid.)

θέλη, αὐτίκα καὶ τῇ ἐμῇ ψυχῇ ἵτεόν, αἴτη δὲ δὴ ἡμῶν ἢ
 τῶν αὐτῶν καὶ οὕτω πεφυκνῖα ἀπαλαττομένη τοῦ σώματος
 εὐθὺς διασπύσονται καὶ ἀπολυθεῖν, ὡς φασιν οἱ πολλοὶ
 ἀβρωπιῶν; πολλοὶ γὰρ θεοί, ὦ φίλε Κέβης τε καὶ Σιμμία,
 10 ἀλλὰ πολλοὶ μάλλον ὀδ' ἔχει· ἕαν μὲν καθαρὰ ἀπαλάττωται,
 μηδὲν τοῦ σώματος συνεφέλικουσα, ἔτε οὐδὲν κοιωποῖσα
 αὐτῷ ἐν τῷ βίῳ ἔκοδσα εἶναι, ἀλλὰ φεγγουσα αὐτῷ καὶ
 συναβρωπιμένη αὐτῇ εἰς ἑασην, ἔτε μελετῶσα αἰεὶ τοῦτο—
 τὸ δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ὀρθῶς φιλοσοφοῦσα καὶ τῷ ὄντι
 τεθῆναι μελετῶσα βῆδίας· ἢ οὐ τοῦτ' αὐ εἶη μελέτη
 θωμάτου;

Παντάσασί γε.

Οὐκοῦν οὕτω μὲν ἔχουσα εἰς τὸ ὅμοιον αὐτῇ τὸ αἰδέε
 ἀπέρχεται, τὸ θεῖόν τε καὶ ἀθάνατον καὶ φρόνιμον, οἷ 5
 ἀφικονμένη ὑπάρχει αὐτῇ εὐδαίμονι εἶναι, πλάνης καὶ ἀνοίας
 καὶ φθβων καὶ ἀγρίων ἐρώτων καὶ τῶν ἄλλων κακῶν τῶν
 ἀβρωπιέων ἀπηλλαγμένη, ὅσπερ δὲ λέγεται κατὰ τῶν με-
 10 μημνέων, ὡς ἀληθάς τὸν λοιπὸν χρόνον μετὰ θεῶν διύκουσα;
 οὕτω φῶμεν, ὦ Κέβης, ἢ ἄλλως;

Οὕτω νῆ Δία, ἔφη ὁ Κέβης.

Ἐἴω δὲ γε οἷμαι μεμιασμένη καὶ ἀκάθαρτος τοῦ σώματος b
 ἀπαλάττωται, ἔτε τῷ σώματι αἰεὶ συνωδοσα καὶ τοῦτο θερα-
 πείουσα καὶ ἔρωσα καὶ γοητευομένη ἦν αὐτοῦ ὑπὸ τε τῶν
 ἐπιθυμιῶν καὶ ἠδονῶν, ὅσπερ μηδὲν ἄλλο δοκεῖν εἶναι ἀληθές
 5 ἀλλ' ἢ τὸ σωματικοειδές, οὐ τις αὐ ἀψαυτο καὶ ἴου καὶ πίου
 καὶ φάγοι καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια χηΐσαστο, τὸ δὲ τοῖς
 ὄμμασι σκοτωδῶδες καὶ αἰδέε, νοητῶν δὲ καὶ φιλοσοφία αἰρετόν,

d8 θέλει Ars.: θέλη B T W Eus. Stob. e5 αὐτῇ εἰς ἑασην
 (αὐτῇ) B T W Eus. Stob.: om. B e6 τὸ Ars.: τὸνο B T W
 Eus. Stob. a1 βῆδίας B T W Ars. Eus. Stob.: sed. Hirschig
 a8 ἀβρωπιέων B T (sed ei ex i) W: ἀβρωπιῶν C Ars. a9 θεῶν
 B T Ars. Eus. Stob.: τῶν θεῶν B i οἷμαι] οἷ Ars.
 b3 γοητευομένη pr. T Ars.: γοητευομένη B t Eus. Stob. ἦν' αὐτοῦ
 om. Ars. τε om. Ars. b4 ἠδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν W b5 ἀλλ']
 ἄλλο Ars. ἔπ τις Ars. φάγοι καὶ πίοι W b7 σοφία Ars.

τοῦτο δὲ εἰθισμένη μαεῖν τε καὶ τρέμειν καὶ φεύγειν, οἷα
c δὴ ἔχουσαν οἶει ψυχὴν αὐτῆν καθ' αὐτῆν εὐλαμπῆ ἀπα-
λάξασθαι;

Οὐδ' ὄπωστον, ἔφη.

'Αλλὰ [καὶ] διεκδημημένη γε οἶμαι ἵππὸ τοῦ σωματοειδοῦς,
5 ὁ αὐτῆ ἢ ὁμίλια τε καὶ συνουσία τοῦ σώματος διὰ τὸ ἀεὶ
συνεῖναι καὶ διὰ τὴν πολλὰν μελέτην ἐπεποίησε σύμφυτος;

Πάνυ γε.

'Εμβριθὲς δέ γε, ὦ φίλε, τοῦτο οἶσθαι χρὴ εἶναι καὶ
βαρὺ καὶ γεῶδες καὶ ὄρατον ὁ δὴ καὶ ἔχουσα ἢ τοιαύτη
10 ψυχὴ βαρύνεται τε καὶ ἔλκεται πάλιν εἰς τὸν ὄρατον τόπον
φύσῳ τοῦ αἰδοῦς τε καὶ 'Αἰδοῦ, ὄσπερ λέγεται, περὶ τὰ
d μνημά τε καὶ τοὺς τάφους κυλινομένη, περὶ ἃ δὴ καὶ
ᾧφθη ἄττα ψυχῶν σκαιοῖθι φαντάσματα, οἷα παρεχόμεναι αἰ
τοιαῦται ψυχὰι εἰδῶλα, αἰ μὴ καθάρως ἀπολυθεῖσαι ἀλλὰ
τοῦ ὄρατοῦ μετέχουσαι, διὸ καὶ ὄραται.

Εἰκὸς γε, ὦ Σώκρατες.

Εἰκὸς μόνου, ὦ Κέβης· καὶ οὐ τί γε τὰς τῶν ἀγῶθων
αὐτὰς εἶναι, ἀλλὰ τὰς τῶν φαιάων, αἰ περὶ τὰ τοιαῦτα
ἀναγκάζονται πλανᾶσθαι δίκην τύουσαι τῆς προτέρας προ-
φῆς κακῆς οὐσίας. καὶ μέχρι γε τούτου πλανῶνται, ἕως ἂν τῆ
e τοῦ συνεπακολουθοῦντος, τοῦ σωματοειδοῦς, ἐπιθυμίᾳ πάλιν
ἐπιθεῖσιν εἰς σῶμα· ἐνδοῦνται δέ, ὄσπερ εἰκὸς, εἰς τοιαῦτα
ἤθη ὅπου ἄττ' ἂν καὶ μεμελετηκυῖα τύχουσι ἐν τῷ βίῳ.

Τὰ ποῖα δὴ ταῦτα λέγεις, ὦ Σώκρατες;

Ὅλου τοὺς μὲν γαστρομαγαγίης τε καὶ ἕβριος καὶ φιλοποσίας
μεμελετηκότας καὶ μὴ ἀνηλαθιμένους εἰς τὰ τῶν ὄνων γένη
82 καὶ τῶν τουούτων θηρίων εἰκὸς ἐνδοῦσθαι. ἢ οἴκ οἶε;

Πάνυ μὲν οὖν εἰκὸς λέγεις.

c 4 καὶ B : om. B² T Ars. Stob. διεκδημημένη Pr. B
om. W c 8 δέ γε τοῦτο (ἀ φίλε) ; Ars. οἰεσθαι γε W c 9 δὴ
καὶ B T Stob. : δὴ W d 2 . . . Χωρ φαν . . . Ars. cε μοx ω τωφ . . .
σθένει d 5 εἰκότας Ars. δ Σώκρατες I ἐθι Ars. d 7 αὐτὰς
Ars. : ταύτας B T W Stob. d 8 τροφῆς B Stob. : τροφῆς T
e 2 τοιαῦτα B T Stob. : τὰ τοιαῦτα W Eus. e 6 διεκδημημένους
T (sed η punct. not.) b : διεκδηλομένους B Stob.

Τοὺς δέ γε ἀδικίας τε καὶ τυραννίδος καὶ ἀρπαγῆς προ-
τερμηκότας εἰς τὰ τῶν λύκων τε καὶ ἱερᾶκων καὶ ἰκτινῶν
γένη· ἢ ποῦ ἂν ἀλλοσε φαμεν τὸς τοιαύτας ἰέναι;

5

Ἀμέλει, ἔφη ὁ Κέβης, εἰς τὰ τοιαῦτα.

Οὐκοῦν, ἦ δ' ὅς, ἀγῶλα δὴ καὶ τᾶλλα ἦ ἂν ἕκαστα ἴοι
κατὰ τὰς αὐτῶν ὁμοιοτήτας τῆς μελέτης;

Δῆλον δὴ, ἔφη· πῶς δ' οὐ;

Οὐκοῦν εὐδαιμονέστατοι, ἔφη, καὶ τούτων εἰσὶ καὶ εἰς 10
βέλτεστον τόπον ἴπτες οἱ τῆν δημοτικῶν καὶ πολιτικῶν
ἡσθητῶν ἐπιτηρηδευκότες, ἦν δὴ καλοῦσι σωφροσύνην τε καὶ b
δικαιοσύνην, ἕξ ἕθους τε καὶ μελέτης γυγνουῖαν ἀνευ φιλο-
σοφίας τε καὶ νοῦ;

Πῆ δὴ οἷοι εὐδαιμονέστατοι;

'Οτι τοῦτους εἰκὸς εἶσσι εἰς τοιοῦτον πάλιν ἀφυκεῖσθαι 5
πολιτικῶν καὶ ἥμερον γένους, ἢ που μελιττῶν ἢ σφηκῶν ἢ
μορμυκῶν, καὶ εἰς ταῦτῶν γε πάλιν τὸ ἀνθρώπων γένος,
καὶ γίγνεσθαι ἕξ αὐτῶν ἀνδρας μετριῶν.

Εἰκὸς.

Εἰς δέ γε θεῶν γένος μὴ φυλοσοφῆσαντι καὶ παντελῶς 10
καθαροῦ ἀπιόντι οὐ θέμις ἀφυκεῖσθαι ἀλλ' ἢ τῷ φυλομαθεῖ. c
ἀλλὰ τούτων ἔνεκα, ὦ ἑταῖρε Σιγμῖα τε καὶ Κέβης, οἱ
ὀρθῶς φυλοσοφοὶ ἀπέχονται τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἐπιθυμῶν
ἄσπετων καὶ καρτεροῦσι καὶ οὐ παραδιδόασιν αὐταῖς ἑαυτοῦς,
οἷ τι οἰκαφοβῶναι τε καὶ πενίαν φοβοῦμενοι, ὄσπερ οἱ 5
πολλοὶ καὶ φυλορημίματοι οὐδὲ αὖ ἀτιμίαν τε καὶ ἀδοξίαν
μοχθηρίας δεδιότες, ὄσπερ οἱ φίλαρχοί τε καὶ φιλόσημοι,
ἔνεστα ἀπέχονται αὐτῶν.

Οὐ γὰρ ἂν πρέπει, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὁ Κέβης.

Οὐ μέντοι μὰ Δία, ἦ δ' ὅς, τοιγάροισι τοῦτους μὲν d

a 3 γε om. W a 4 τε om. W a 5 ἰέναι B² T : εἶναι B
a 7 ἢ B T W Eus. : ἢ Stob. : ἀτ rec. ἕκαστα B W Stob. : ἕκαστη
T Eus. a 11 καὶ B Eus. : τε καὶ T Stob. b 5 ἦρι B² T W Eus.
Stob. : ἦρι ὀ B ἐστῶν om. Ars. ἀφυκεῖσθαι Ars. b 6 καὶ
T Eus. Stob. : τε καὶ B (ἠμέτρῆσαν Ars. ut vid.) b 7 καὶ
T : ἢ W : ἢ καὶ B W Eus. Stob. c 1 ἀλλ' B : ἀλλῶ B² T W Iambl.
Stob. c 3 φιλοσοφοὶ T Ars. Iambl. : φιλοσοφοῦντες B ἀπέχονται
T W Ars. Iambl. : ἔχονται B c 4 παρῶν W c 5 οἷρι B² T W :
ὄχι Iambl. : ἦρι B

ἄπασιν, ὃ Κέβησ, ἐκένοι οἷς τι μέλει τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς
 ἀλλὰ μὴ σώματι παύωντες ἕωσι, χαίρειν εἰπόντες, οὐ
 κατὰ ταῦτα πορεύονται αὐτοῖς ὡς οὐκ εἰδόντες ὅτι ἐρχονται,
 5 αὐτοὶ δὲ ἠγνούμενοι οὐ δεῦν ἑαυτῶν τῆ φιλανθρωπία πρῶτως
 καὶ τῆ ἐκείνης λύσει τε καὶ καθαρμῷ ταύτη δὴ τρέπονται
 ἐκείνῃ ἐπόμενοι, ἧ ἐκέλευ ὑφηγηταί.

Πῶς, ὦ Σόκρατες;

Ἐγὼ ἐρῶ, ἔφη· γιγνώσκουσι γὰρ, ἧ δ' ὅς, οἱ φιλομαθεῖς
 10 ὅτι παραλαβόντα αὐτῶν τὴν ψυχὴν ἡ φιλοσοφία ἀρεχῶς
 διαδεξιμένην ἐν τῷ σώματι καὶ προσκεκολλημένην, ἀνακα-
 ζομένην δὲ ὥσπερ διὰ εἰργμῶν διὰ τούτου σκοπεῖσθαι τὰ
 ὄντα ἀλλὰ μὴ αὐτῆν δι' αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ ἀμαθίᾳ κλιω-
 15 δουμένην, καὶ τοῦ εἰργμῶν τῆν δευσιότητα καταδόντα ὅτι δι'
 ἐπιθυμίας ἔσται, ὡς αὐ μάλιστα αὐτὸς δὲ δεξιμένος συλλήπτωρ
 20 εἴη τοῦ δεδέσθαι.—ὅπερ οὖν λέγω, γιγνώσκουσι οἱ φιλομα-
 θεῖς ὅτι οὐκ παραλαβόντα ἡ φιλοσοφία ἔχουσαν αὐτῶν
 τῆν ψυχὴν ἠρέμα παραμθεῖται καὶ λύσειν ἐπιχειρεῖ, ἐνδεκνω-
 μένη ὅτι ἀπᾶτος μὲν μεσῆ ἡ διὰ τῶν ὀμμάτων σκοψίς,
 25 ἀπᾶτος δὲ ἡ διὰ τῶν ὄτων καὶ τῶν ἄλλων αἰσθησεων,
 πείθουσα δὲ ἐκ τούτων μὲν ἀναχωρεῖν, ὅπου μὴ ἀνάγκη
 αὐτοῖς χρῆσθαι, αὐτῆν δὲ εἰς αὐτῆν συλλέγεσθαι καὶ
 30 ἀθροῖσθαι παρακελευομένην, πιστεύουσ δὲ μηδεὶν ἀλλῶ ἀλλ'
 ἢ αὐτῆν αὐτῆ, ὅτι αὐ νοσησὶ αὐτῆ καθ' αὐτῆν αὐτὸ καθ'
 αὐτὸ τῶν ὄντων· ὅτι δ' αὐ δι' ἄλλων σκοπιῆ ἐν ἄλλοις δι'
 35 ἄλλο, μηδὲν ἠγείσθαι ἀληθές· εἶναι δὲ τῷ μὲν τοιοῦτων
 αἰσθητῶν τε καὶ ὄρατων, ἧ δὲ αὐτῆ ὄρα νοητῶν τε καὶ αἰδές·
 40 ταύτη οὖν τῆ λύσει οὐκ ὀλομένη δεῦν ἐναντιοῦσθαι ἡ τοῦ ὡς

d 2 a δ B: ἔφη δ B² T W d 3 σώματι B: σώματα B² T W
 d 4 πορεύονται Ars. d 6 καὶ τῷ καθαρμῷ Ars. ὅς Ars.: om.
 B I d 7 ἐκείνη om. Ars. d 8 πῶς λέγεις ἔφη Ars.
 d 9 ἔφη om. Ars. e i ἡ B T: om. W e 2 δεξιμένην
 W B I τοῦ Heindorf: τῷ B T W Ars. a 5 ἔραων
 B I Iambli: ἀεὼν W κα] ἡ Ars. a 6 ἀναχωρεῖν W a 7 αὐ-
 τοῖς om. Ars. a 8 ἀλλ' et mox αὐτῆν om. Ars. b i ὅτι δι'
 ὄτων Ars. et mox αὐτὸ καθ' αὐτῆ (ut vid.) b 2 ὅν om. Ars.
 b 4 τε om. Ars. ἧ . . . ὄρα] φ' . . . προσέχει Ars. b 5 οὖν] δὲ b

ἀληθῶς φιλοσόφου ψυχῆ ὄντως ἀπέχεται τῶν ἡδονῶν τε
 καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ λυπῶν [καὶ φόβων] καθ' ὅσον δύναται,
 λογίζομένη ὅτι, ἐπειδὴ τις σφῶδρα ἡσθητῆ ἢ φοβητῆ [ἧ
 λυπητῆ] ἡ ἐπιθυμητῆ, οὐδὲν τοσοῦτον κακὸν ἔταθεν ἂν
 αὐτῶν ὢν ἂν τις οἴθεῖν, οἷον ἡ νοσήσας ἡ τι ἀναλώσας
 5 διὰ τὰς ἐπιθυμίας, ἀλλ' ὁ πάντων μέγιστων τε κακῶν καὶ
 ἔρχατων ἔστι, τοῦτο πάσχει καὶ οὐ λογίζεται αὐτό.
 Τί τοῦτο, ὦ Σόκρατες; ἔφη ὁ Κέβησ.

“Ὅτι ψυχὴ παυτὸς ἀθρόπτου ἀναγκάζεται ἄμα τε ἡσθηταί 5
 σφῶδρα ἡ λυπηθῆναι ἐπὶ τῷ καὶ ἠγείσθαι περὶ ἧ αὐ μάλιστα
 τοῦτο πάσχει, τοῦτο ἐπαρτέτατων τε εἶναι καὶ ἀληθέστατον,
 οὐχ ὄντως ἔχων· ταῦτα δὲ μάλιστα (τὰ) ὄρατά· ἡ οὐ;
 Πάνυ γε.

Ὀνόκων ἐν τούτῳ τῷ πάθει μάλιστα καταδέεται ψυχῆ ὄνῳ d
 σώματος;

Πῶς δὴ;

“Ὅτι ἐκίστη ἡδονὴ καὶ λύπη ὥσπερ ἡδονὴ ἔχουσα προσηλοῦ
 αὐτῆν πρὸς τὸ σῶμα καὶ προσπερονῆ καὶ ποιεῖ σωματοειδῆ, 5
 δοξάζουσαν ταῦτα ἀληθῆ εἶναι ἄπερ αὐ καὶ τὸ σῶμα φῆ-
 ῖ, ἐκ γὰρ τοῦ ὀμοδοξεῖν τῷ σώματι καὶ τοῖς αὐτοῖς χαίρειν
 ἀναγκάζεται οἷμαι ὀμότροπος τε καὶ ὀμότροφος γίγνεσθαι
 καὶ οἷα μῆδῆποτε εἰς ἄιδου καθαρῶς ἀφικέσθαι, ἀλλὰ αἰε
 10 τοῦ σώματος ἀναπλέα ἐξίέναι, ὥστε ταχὺ πάλιν πίπτειν εἰς
 ἄλλο σῶμα καὶ ὥσπερ σπειρομένη ἐμφορεσθαι, καὶ ἐκ τούτων e
 ἄμφορος εἶναι τῆς τοῦ θείου τε καὶ καθαρῶ καὶ μονοειδούς
 συνουσίας.

B 7 λυπῶν καὶ ἐπιθυμιῶν W καὶ φόβων B et in marg. T: om. T
 Ars. Iambli. b 8 τῆς τῆς Ars. ἡ λυπητῆ T: post ἡσθη B² W
 (sed kai pro ἡ W) Ars. Iambli.: om. B e i ὢν B T W: ὡς Iambli.
 τῆς οἰσθήν ἔν Ars. e 2 κακῶν T Iambli.: κακῶν B e 3 ἔστι om. om. W
 e 6 σφῶδρα ἡ λυπηθῆναι Ars. Iambli.: ἡ λυπηθῆναι σφῶδρα B et marg.
 T: om. T e 7 τοῦτο . . . ἀληθέστατον] μέλιστα δὲ
 (ἧ) εἶναι τοῦτο Ars. e 8 τὰ add. Heindorf d i ἡν B T Iambli.:
 ἡν τοῦ B² W d 6 καὶ om. Ars. d 8 ὀμότροπος καὶ ὀμότροπος
 B² W Ars. d 9 καθαρῶς εἰς αἰδου W Ars. ἡσθητῆ post αἰδου
 Ars. d 10 ἀναπλέα τοῦ σώματος T W Ars. Iambli.

Ἀληθέστατα, ἔφη, λέγεις, ὁ Κέβης, ὁ Σώκρατες.

5 Τούτων τολῶν ἔνεκα, ὁ Κέβης, οἱ δικαίως φιλομαθεῖς κόσμοι εἰσι καὶ ἀνδρείοι, οὐχ ὧν οἱ πολλοὶ ἐνεκὰ φασιν ἧ σὺ οἶεις;

84 Οὐ ὄητα ἔγωγε.

Οὐ γὰρ· ἀλλ' οὕτω λογίσαι' ἂν ψυχῇ ἀνδρὸς φιλοσόφου, καὶ οὐκ ἂν οἰηθείη τῆν μὲν φιλοσοφίαν Χρήνια αὐτῆν ἄνευ, Λουούσης δὲ ἐκείνης, αὐτῆν παραδιδόναι ταῖς ἡδοναῖς καὶ

5 Ἄνταις ἑαυτῆν πάλω αὐ ἐγκαταδεῖν καὶ ἀνηντοῦν ἔργων πρώτων Πηγεδότης τυῖα ἐναντίας ἰσῶν μεταχειριστομένης, ἀλλὰ γαλήνην τούτων παρασκευάζουσα, ἐπομένη τῷ λογισμῷ καὶ αἰετῇ ἐν τούτῳ οὖσα, τὸ ἀνηθὲς καὶ τὸ θείον καὶ τὸ ἀδόξαστον θεωμένη καὶ ὑπ' ἐκείνου τρεφόμενη, ἤνῃ τε οἴεται οὕτως δεῖν ἕως ἂν ἤνῃ καὶ ἐπειδὴν τελευτήσῃ, εἰς τὸ συγγενὲς καὶ εἰς τὸ τοιοῦτον ἀφικομένη ἀπληλκέχθαι τῶν ἀνθρωπίνων

κακῶν. ἔκ δὴ τῆς τοιαύτης τροφῆς οὐδὲν δευρὼν μὴ φοβηθῆ. 5 [Ταῦτα δ' ἐπιτηδεύουσα,] ὁ Σιμίλια τε καὶ Κέβης, ὅπως μὴ διασπασθείσα ἐν τῇ ἀπαλαγῇ τοῦ σώματος ὑπὸ τῶν ἀέμων διαφουσηθείσα καὶ διατρομένη οἰχῆται καὶ οὐδὲν ἔτι οὐδαμοῦ ἦ.

c Σιγῇ οὖν ἐγείετο ταῦτα εἰπώτορος τοῦ Σωκράτους ἐπιπολὺν χρόνου, καὶ αὐτὸς τε πρὸς τῷ εἰρημένῳ λόγῳ ἦν ὁ Σωκράτης, ὡς ἰδεῖν ἐφαίμετο, καὶ ἡμῶν οἱ πολλοῖτον. Κέβης δὲ καὶ Σιμίλιας σμικρὸν πρὸς ἀλλήλω διελέγεσθην. καὶ ὁ

5 Σωκράτης ἰδὼν αὐτῶ ἦερο, τίς; ἔφη, ἡμῶν τὰ λεχθέντα μῶν μὴ δοκεῖ ἐνδεῶς λέγεσθαι; πολλὰς γὰρ δι' ἔρι ἔχει ὑποψίας καὶ ἀντιλαβίας, εἴ γε δι' ἧ τις αὐτὰ μέλλει ἱκανῶς διεξιέναι. εἰ μὲν οὖν τι ἄλλο σκοπεῖσθαι, οὐδὲν λέγω' εἰ δέ τι περὶ

e 5 & Κέβης om. Ars. e 6 καὶ B T: τε καὶ B² W φασιν om. Ars. a 3 αὐτῆν Ars.: εὐατην B T Iambli. a 4 αὐτῆν Ars. a 5 αὐ B T Iambli.: om. W ἐγκαταδεῖν] ἐπι in marg. B² Ars. a 6 μεταχειριστομένης B T W Ars. Iambli.: μεταχειρισμένην vulg. a 8 το αἰτεμον et tertium om. Ars. b 1 οἴεται οἴεται δὲ B Iambli.: οἴεται δὲν οἴτω T Ars.: οἴεται οἴεται δὲν W b 4 δι' B² T W Iambli.: δὲ B b 5 δι' γ' ci. Stephanus: inclusa secl. Ast Iambli.: λέγεται B T: λέκείθαι B W t c 6 δὲ τῇ B: δὲ T

τούτων ἀπορεῖτον, μηδὲν ἀποκνήσσετε καὶ αὐτοὶ εἰπεῖν καὶ διελεῖσθαι, εἴ πῃ ἡμῶν φαίνεται βέλτων (ἂν) λεχθῆναι, καὶ d αὐ καὶ ἐμὲ συμπαραλαβεῖν, εἴ τι μᾶλλον οἴεσθε μετ' ἐμοῦ εὐπορήσεσθαι.

Καὶ ὁ Σιμίλιας ἔφη· Καὶ μήν, ὁ Σώκρατες, τὰληθῆ σοι ἐπὶ. πάλαι γὰρ ἡμῶν ἐκάτερος ἀπορῶν τὸν ἕτερον προουθεῖ 5 καὶ κελεύει ἐρέσθαι διὰ τὸ ἐπιθυμεῖν μὲν ἀκοῦσα, ὀκνεῖν δὲ ὄχλων παρεῖναι, μὴ σοι ἀηδὲς ἦ διὰ τῆν παροῦσαν συμφορὰν.

Καὶ ὁ ἀκούσας ἐγέλασέν τε ἠρέμα καὶ φησιν· Βαβαί, ὁ Σιμίλια' ἦ σου χαλεπὸς ἂν τοὺς ἄλλους ἀθρόωτους πεί- 5 σαμι ὡς οὐ συμφορὰν ἠγούμαι τῆν παροῦσαν τύχην, ὅτε γε μὴδ' ἡμῶς δύναμαι πείθειν, ἀλλὰ φοβέσθε μὴ δυσκολώ- 5 τερὸν τι νῦν διακειμαι ἢ ἐν τῷ πρόσθεν βίω'. καί, ὡς ἔαικε, τῶν κύκλων δοκῶ φανλότερος ἡμῶ εἶναι τῆν μαυτικῆν, ὃ ἐπειδὴν αἰσθωνται ὅτι δεῖ αὐτοὺς ἀποθάνειν, ἄδουτες καὶ ἐν 5 τῷ πρόσθεν χρόνῳ, τότε δι' ἡ πλείεστα καὶ κάλλιστα ἄδουσι, γεγηθότες ὅτι μέλλουσι παρὰ τὸν θεὸν ἀπιέναι οὐδέπρ εἰσι 5 θεράπυτοι. οἱ δ' ἀνθρωποὶ διὰ τὸ αὐτῶν δέος τοῦ θανάτου καὶ τῶν κύκλων καταψευδονται, καὶ φασιν αὐτοὺς θρηγοῦντας 5 τὸν θάνατον ὑπὸ ἄνπης ἐξῆδευν, καὶ οὐ λογίζονται ὅτι οὐδὲν 5 ὄνευον ἄδει ὅταν πευῆ ἢ βίγῳ ἢ τυα ἀλλῆν ἄνπην ἄνπῆται, οὐδὲ αὐτῇ ἢ τε ἀηδῶν καὶ χελιδῶν καὶ ὁ ἔποψ, ἂ δὴ φασι 5 διὰ ἄνπην θρηγοῦντα ἄδου. ἀλλ' οὔτε τοῦτά μοι φαίνεται ἄνπομένα ἄδου οὔτε οἱ κύκλιοι, ἀλλ' ἄτε οἶμαι τοῦ Ἄποδ- 5 λωπος ὄντες, μαυτικοὶ τέ εἰσι καὶ προειδότες τὰ ἐν Ἄιδου ἀγαθὰ ἄδουσι καὶ τέροπονται ἐκείων τῆν ἠμέραν διαφερόντως 5 ἢ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἠγούμαι ἠμόδουλος τε εἶναι τῶν κύκλων καὶ ἱερὸς τοῦ αὐτῶ θεοῦ, 5 καὶ οὐ χέρον ἐκείων τῆν μαυτικῆν ἔχειν παρὰ τοῦ δεσπότην,

e 9 τούτων B: τούτω T di διελεῖν B T: διελεῖν B² W t b² add. ci. Heindorf e 3 τι om. Stob. a 1 κάλλιστα W (conie- cecit Blomfield): κάλλιστα B T Stob. et s. v. W a 6 βίγῳ B T W a 7 ὁ om. W b 3 καὶ B: τε καὶ T W b 4 ἠγούμαι T b Stob.: τὸν οἶμαι B (ut vid.) W b 5 τε T W Stob.: γε B b 6 χέρον' Hermann

οὐδὲ δυσθυμότερον αὐτῶν τοῦ βίου ἀπαλλάττεσθαι. ἀλλὰ
τούτου γ' ἔνεκα λέγειν τε χρῆναι καὶ ἐρωτᾶν ὅτι αὐ βούλησθε,
ὥς αὐ Ἀθηναίων ἕδιστ' ἀνδρες ἔνοεκα.

10 Καλῶς, ἔφη, λέγεις, ὁ Συμίας· καὶ ἐγὼ τέ σοι ἐρῶ ὁ
c ἀπορῶ, καὶ αὐ δὲ, ἢ οὐκ ἀποδέχεσθαι τὰ εἰρημένια. ἐμοὶ
γάρ δοκεῖ, ὡ Σώκρατες, περὶ τῶν τοιούτων ἴσως ὥσπερ καὶ

σοὶ τὸ μὲν σαφὲς εἰδέναι ἐν τῷ νῦν βίῳ ἢ δούλωτον εἶναι
ἢ παυχάλευτον τε, τὸ μέντοι αὐ τὰ λεγόμενα περὶ αὐτῶν μὴ

5 οὐχὶ πωρτὶ τρότῳ ἐλέγχειν καὶ μὴ προαφίστασθαι πρὶν αὐ
παυχαῖν σκοπῶν ἀπειλήν τις, πᾶν μαλακοῦ εἶναι ἀνδρός·
δεῖν γάρ περὶ αὐτὰ ἐν γέ τι τούτων διαπράξασθαι, ἢ μαθεῖν
ἄπῃ ἔχει ἢ εὐρεῖν ἢ, εἰ πάντα ἀδύνατον, τὸν γοῶν βέλ-

τιστον τῶν ἀβρωπῶν λόγων λαβόντα καὶ δυσεξέλκυστό-

d ταν, ἐπὶ τούτῳ ὀχούμενον ὥσπερ ἐπὶ σχεδία κινδυνεύοντα
διαπλεῦσαι τὸν βίον, εἰ μή τις δύναιτο ἀσφαλέστερον καὶ
ἀκινδυνότερον ἐπὶ βεβαιότητος ὀχίματος, [ἦ] λόγου θεῖου

τῶς, διαπορευθῆναι. καὶ οἷ καὶ νῦν ἔγωγε οὐκ ἔπαυσαν-

5 θήσομαι ἐρέσθαι, ἐπειδὴ καὶ σὺ ταῦτα λέγεις, οἷοῦ ἔμω-

δοκεῖ. ἐμοὶ γάρ, ὡ Σώκρατες, ἐπειδὴ καὶ πρὸς ἑμαυτῶν
καὶ πρὸς τόνδε σκοπῶ τὰ εἰρημένια, οὐ πᾶν φαίνεται ἰκανῶς

10 εἰρησθαι.

e Καὶ ὁ Σωκράτης, ἴσως γάρ, ἔφη, ὡ ἑταίρε, ἀληθῆ σοὶ
φαίνεται· ἀλλὰ λέγε ἄπῃ οἷ οὐχ ἰκανῶς.

Ταύτη ἔμωγε, ἢ δ' ὅς, ἢ οἷ καὶ περὶ ἀρμονίας αὐ τις καὶ

λόγος τε καὶ χορῶν τῶν αὐτῶν τοῦτον λόγον εἶπον, ὡς ἢ
5 μὲν ἀρμονία ἀόρατον καὶ ἀσώματον καὶ πύγκαιόν τι καὶ

86 θεῖόν ἔσται ἐν τῇ ἡρμωσμένῃ λύρῃ, αὐτῇ δ' ἢ λύρα καὶ

b 9 ἕως ἐν τῷ W: ἕως B b 10 ἐγὼ τε T W: ἔγωγε B t
γὰρ T b: ἔμωγε B (ut vid.) W c 4 μέντοι αὐ τὰ B: τὸ μέντοι τὰ T:
τὸ δὲ τοιαῦτα ex emend. W c 5 οὐχί B T: οὐ W c 8 ἢ εἰ B t:
εἰ T c 9 λόγον W δυσελέγχεσθαι W d 3 ἢ secl.
Heindorf d 6 ἄ μοι δοκεῖ B T: ἄ μοι εἰδοκεῖ B² W e 3 ἢ δὴ
W: ἦδη B T e 4 λόγον τοῦτον W e 5 ἀόρατον T: ἀόρατὸν
τῷ B

αὶ χορῶν σώματα τε καὶ σωματοειδῆ καὶ σύνθετα καὶ
γῶδῃ ἔσσι καὶ τοῦ θνητοῦ συγγενῆ. ἐπειδὴ οὖν ἢ κατ'ἔξῃ
τις τῆν λύραν ἢ διατέμῃ καὶ διαρρήξῃ τὰς χορδὰς, εἴ τις
δυσχερῆζοιτο τῷ αὐτῷ λόγῳ ὥσπερ σὺ, ὡς ἀνάγκη ἐτι εἶναι 5
τῆν ἀρμονίαν ἕκαστην καὶ μὴ ἀπολωλέναι—οὐδέμια γάρ
μηχανῇ αὐ εἶη τῆν μὲν λύραν ἐτι εἶναι διεργαυυῶν τῶν
χορῶν καὶ τὰς χορδὰς θηροειδῆς οὐσας, τῆν δὲ ἀρμονίαν
ἀπολωλέναι τῆν τοῦ θεῖου τε καὶ ἀβρωπῶν ἡμοφυῆ τε καὶ b
συγγενῆ, προσέειπεν τοῦ θνητοῦ ἀπολωλένην—ἀλλὰ φαίη
ἀνάγκη ἐτι που εἶναι αὐτῆν τῆν ἀρμονίαν, καὶ πρότερον τὰ
ξῦλα καὶ τὰς χορδὰς κατασαπῆσθαι πρῶν τι ἕκαστην
παθεῖν—καὶ γὰρ οὖν, ὡ Σώκρατες, οἶμαι ἔγωγε καὶ αὐτῶν 5
σε τοῦτο ἐπιτεθυμησθαι, ὅτι τοιοῦτόν τι μάλιστα ἡπολαμ-
βάνομεν τῆν ψυχὴν εἶναι, ὥσπερ ἐντεταμένον τοῦ σώματος
ἡμῶν καὶ συσχεομένου ὑπὸ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ἔηροῦ
καὶ ὑγροῦ καὶ τοιοῦτων τῶν, κρᾶσιν εἶναι καὶ ἀρμονίαν
αὐτῶν τούτων τῆν ψυχὴν ἡμῶν, ἐπειδὴ ταῦτα καλῶς καὶ c
μετρίως κραθεῖ πρὸς ἀλλήλα—εἰ οὖν τυγχάνει ἢ ψυχὴ οὐσα
ἀρμονία τις, διήλων ὅτι, ὅταν χαλασθῇ τὸ σῶμα ἡμῶν
ἀμέτρως ἢ ἐπιταθῇ ὑπὸ νόσων καὶ ἀλλων κακῶν, τῆν μὲν
ψυχὴν ἀνάγκη εἰθὺς ὑπάρχει ἀπολωλέναι, κατέπερ οὕτως 5
θεοστάτην, ὥσπερ καὶ αἱ ἀλλαι ἀρμονία αἶ γ' ἐν τοῖς
φθόγγοις καὶ ἐν τοῖς τῶν δημιουργῶν ἔργοις πᾶσι, τὰ δὲ
λείψαντα τοῦ σώματος ἐκείνου πάλιν χρόνῳ παραμένειν,
ὥς αὐ ἢ κατακαθῆναι ἢ κατασαπῆναι—ὄρα οὖν πρὸς τοῦτον τὸν d
λόγον τί φήσομεν, εἰς τις ἀξιοῖ κρᾶσιν οὕσων τῆν ψυχὴν
τῶν ἐν τῷ σώματι ἐν τῷ καλοῦμένῳ θωάτῳ πρώτῃν ἀπόδ-
λυσθαι.

Διαβλέψας οὖν ὁ Σωκράτης, ὥσπερ τὰ πολλὰ εἰδόμεναι, 5

a 2 σώματα B: σώμα T σῶθερα B: σῶθερά τε T
B: ἢ T a 7 αὐ secl. Bekker b 1 ἀνοφθῆ καὶ ἐμωσῆ W
b 3 ἀνάγκη Baier b 4 καὶ B: τε καὶ B² T W c 1 μετρίως
καὶ κρᾶσι W c 3 ἡμῶν B: οἷ. T c 4 ἐπιταθῆ T W: ἐπιταθῆ
B εἰ ὑπο σ. v. W in marg. t c 5 ἀνάγκη B T W: ἀνάγκη t
χέν B T W c 7 ἐν T: αἶ ἐν B d 1 κατακαθῆ] καταθῆ pr. W
d 5 διαβλέψας in marg. B²

καὶ μειδιάσας, Δίκαια μέτροι, ἔφη, λέγει ὁ Σιμμίας. εἰ οὖν τις ἡμῶν εὐπορώτερος ἐμοῦ, τί οὐκ ἀπεκρύβητο; καὶ γὰρ οὐ φαύλως εἴκειν ἀππομένῳ τοῦ λόγου. δοκεῖ μέτροι μοι Χρήνια πρὸ τῆς ἀποκρίσεως ἔτι πρότερον Κέββητος ἀκούσθαι τί αὐτὸ δὲ ἐγκαλεῖ τῷ λόγῳ, ὡς Χρόνου ἐγγυεομένου βουλευσώμεθα τί ἐροῦμεν, ἔπειτα [ἔ] ἀκούσαστας ἢ συγχωρεῖν αὐτοῖς ἔγωγε τι δοκῶσι προσῴδωεν, ἔγωγε δὲ μή, οὕτως ἦδη ὑπερῴκειν τοῦ λόγου. ἀλλ' ἔγωγε, ἦ δ' ὄς, ὦ Κέββητος, λέγεις, τί ἦν τὸ σὲ αὐθάρτων [ἀποστῶν παρελ].

5 λέγω δὴ, ἦ δ' ὄς ὁ Κέββητος. ἐμοὶ γὰρ φαίνεται ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ ὁ λόγος εἶναι, καί, ὅπερ ἐν τοῖς πρόσθετο ἐλέγχομαι, ταῦτον ἐγκλήμα ἔχων. ὅτι μὲν γὰρ ἦν ἡμῶν ἢ ψυχῇ καὶ πρὶν εἰς τὸδε τὸ εἶδος ἔλθειν, οὐκ ἀνατρίβεται μὴ οὐχὶ πᾶν χαριέμενος καί, εἰ μὴ ἐπαχθὲς ἔστω εἴπερ, πᾶν ἰκανῶς ἀποδεχέσθαι. ὥς δὲ καὶ ἀποθανόντων ἡμῶν ἔτι που ἔστω, οὐ μοι δοκεῖ τῆδε. ὥς μὲν οὐκ ἰσχυρότερον καὶ πολυ-

5 χρονώτερον ψυχῇ σώματος, οὐ συγχωρῶ τῇ Σιμμίῳ ἀνατρίβειν. δοκεῖ γὰρ μοι πᾶσι τούτοις πᾶν πολὺ διαφέρει. τί οὖν, ἀν φαιή ὁ λόγος, ἔτι ἀποστῆς, ἔπειθ' ὁρᾷς ἀποθανόντος τοῦ ἀποθνήσκοντος τό γε ἀσθενέστερον ἔτι ὄν; τὸ δὲ πᾶν-
b Χρονώτερον οὐ δοκεῖ σοι ἀναγκαῖον εἶναι ἔτι σώζεσθαι ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ; πρὸς δὴ τοῦτο τὸδε εἰσέκειναι, εἰ τὸ λέγω. εἰκότως γὰρ τυπος, ὥς ἔοικεν, κάγω ὄσπερ Σιμμίας θέλομαι. ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ ὁμοίως λέγεσθαι ταῦτα ὄσπερ αὐ τις περὶ

5 ἀποθνήσκοντος ὑφάντου προσβύτου ἀποθανόντος λέγει τοῦτου του λόγου, ὅτι οὐκ ἀπόλωκεν ὁ ἀνθρώπος ἀλλ' ἔστω σώας, τεκμήριον δὲ παρέχοντο θοιμάτων ὁ ἡμπερίεστο αὐτὸς ὑψηλόμενος ὅτι ἔστω σώας καὶ οὐκ ἀπόλωκεν, καὶ εἰ τις ἀποστῶν αὐτῷ, ἀνερωτήν πρότερον πολυχρονώτερον ἔστω

d 6 δ Σιμμίας λέγει W ὁ B: om. T e 2 δὲ B: om. T W
e 4 ἀλλὰ γε B T W e 5 τὸ B T W: ὁ al. ἀποστῶν παρελ secl.
Hermann e 7 ἐκπροσθεῖν W a 2 ἀνατρίβεται W Olymp: ἀνατρίβεται B T a 4 ἔστω B² T: ἔστω B W a 8 ἐπειθ' B: ἐπειθ' γε B T W b 7 σᾶς Forster: ἰσᾶς B T W a 8 ἐπειθ' B: ἐπειθ' Heindorf: ἀποστῶν B T W c 1 ἀποστῶν

τὸ γένος ἀνθρώπου ἢ ἡματίου ἐν χρεῖά τε ὄντος καὶ φορο-
μέτου, ἀποκρυψάμενον ὀή [τυπος] ὅτι πολὺ τὸ τοῦ ἀνθρώπου, οἴωτο ἀποδεχέσθαι ὅτι παρὸς ἅρα μᾶλλον ὁ γε ἀνθρώπος σώας ἔστω, ἐπειθ' τό γε ἀνευχορηνώτερον οὐκ ἀπόλωκεν. 5 τὸ δ' οἴμαι, ὦ Σιμμία, οὐχ οὕτως ἔχει σκόπτει γὰρ καὶ σὺ ἂ λέγω. πᾶς [γὰρ] αὐ ὑπολόβει ὅτι εἴηθες λέγει ὁ τοῦτο λέγων· ὁ γὰρ ὑφάντης οὕτως πολλὰ καταργήσας τουαῦτα ἡμάτια καὶ ὑψηλόμενος ἐκείνων μὲν ὑστέρος ἀπόλωκεν πολ-
λων ὄντων, τοῦ δὲ τελευταίου οἴμαι πρότερος, καὶ οὐδὲν τι d μᾶλλον τούτου ἔνεκα ἀνθρώπος ἔστω ἡματίου φανώτερον οὐδ' ἀσθενέστερον. τὴν αὐτὴν δὲ ταύτην οἴμαι εἰκόνα δέξασθαι αὐ ψυχῇ πρὸς σῶμα, καὶ τις λέγων αὐτὰ ταῦτα περὶ αὐτῶν μέτρι αὐ μοι φαίνεται λέγειν, ὥς ἢ μὲν ψυχῇ 5 πολυχρονώτων ἔστω, τὸ δὲ σῶμα ἀσθενέστερον καὶ ἀλιγο-
χρονώτερον· ἀλλὰ γὰρ αὐ φαίη ἐκίστην τῶν ψυχῶν πολλὰ σώματα καταργεῖν, ἀλλως τε καὶ πολλὰ ἔτι βιω—εἰ γὰρ βίω τὸ σῶμα καὶ ἀπολλύοντο ἔτι ζῶντος τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' ἢ ψυχῇ αἰετὸ καταργηθόμενον ἀναφαίνοι—ἀναγκαῖον e μενταῦν εἶη, ὅποτε ἀπολλύοντο ἢ ψυχῇ, τὸ τελευταῖον ὑφίσταμα τυχῶν αὐτῶν ἔχουσαν καὶ τούτου μόνου πορτέρου ἀπό-
λωσθαι, ἀπολομένης δὲ τῆς ψυχῆς τὸτ' ἦδη τὴν φύσιν τῆς ἀσθενείας ἐπιδεικνύον τὸ σῶμα καὶ ταχὺ σαπῆν διολύχουτο. 5 ὄσπερ τούτῳ τῷ λόγῳ οὕτω δέξιν πιστεύοντα θαρρεῖν ὥς ἐπειδὴν ἀποθνήσκωμεν ἔτι που ἡμῶν ἢ ψυχῇ ἔστω. εἰ γὰρ 88 τις καὶ πλέων ἔτι τῷ λέγοντι ἢ ἂ σὺ λέγεις συγχωρήσεις, δοὺς αὐτῷ μὴ μόνον ἐν τῷ πρῶν καὶ γεέσθαι ἡμᾶς Χρόνῳ εἶναι ἡμῶν τᾶς ψυχᾶς, ἀλλὰ μηδὲν κολύειν καὶ ἐπειδὴν ἀποθνήσκωμεν εἰλιων ἔτι εἶναι καὶ ἔσσεσθαι καὶ πολλὰς γενῆ-
σσεσθαι καὶ ἀποθναῖσθαι αὐθῖς—οὕτω γὰρ αὐτὸ φύσει 5

e 3 ἀποκρυψάμενον T ὁ h om. W τινος seclisi
B: om. T W e 9 ὑστέρος B T et s. v. W: ὑστέρον B² W
d 3 τούτου B² T W: om. B d 5 αὐτῶν B² T W: τῶν αὐτῶν B
μὲν ψυχῇ B: ψυχῇ μὲν T W d 8 κᾶν B² T W: καὶ εἰ B
βιωτ' B W a 1 ἢ ψυχῇ ἡμᾶς T W a 4 τὰν ψυχᾶς B: τὴν ψυχῆν T W